

GLASNIK

Broj 1-2, 2019.

reformacije

PROPOVIJED

Reci nam, kad će to biti?

IZVJEŠTAJI

Koncert zbora Sion

ZDRAVLJE

Pir-zdrava žitarica

Roditeljski
AUTORITET

GLASNIK

reformacije

U ovom broju donosi:

Roditeljski autoritet _____	4
Reci nam, kad će to biti? _____	10
Budite kolporteri najvišeg reda! _____	14
Koncert zbora Sion u Daruvaru _____	19
Međunarodni omladinski sastanak u Češkoj _____	20
Seminar Biblijske škole Svjetionik _____	21
Ljetni duhovni sabor _____	22
Obiteljski seminar _____	24
Što je drskost? (II) _____	26
Pir - zdrava žitarica _____	28
23. Zasjedanje Generalne konferencije _____	32

GLASNIK reformacije

Glasilo Reformnog pokreta
adventista sedmog dana

God. LXV
Broj 1/2

Izlazi tri puta godišnje

ISSN 1333-1655

Odgovorni urednik:
Mladen Aradski

Grafička priprema i dizajn:
Goran Anđelić

U GLASNIKU REFORMACIJE izlaze članci biblijsko-religioznog, moralno-poučnog i zdravstvenog sadržaja te izvještaji o misionarskoj djelatnosti naše crkve širom svijeta.

Rukopise, prijedloge, priloge i eventualne promjene adresa šaljite na adresu:

GLASNIK REFORMACIJE
Ribnička 12, 10110 Zagreb
Tel/faks: (01) 36 34 067
e-mail: info@rpsd.hr

Prema mišljenju Ministarstva kulture i prosvjete Republike Hrvatske, Kl. ozn. 612-10/93-01-161, Ur. broj: 532-03-1/7-93-01, od 23. veljače 1993., Glasnik Reformacije ne podliježe plaćanju osnovnog poreza na promet.

8

16

18

21

Ovaj dvobroj Glasnika donosi nove i različite sadržaje pa vjerujem da će svaki čitatelj naći vrijednu i zanimljivu temu za sebe. Posebno preporučam prva tri članaka jer ih smatram korisnima za svakoga.

Prvi osvjetljava nastanak, uloge i odnose u obitelji s posebnim naglaskom na odnose roditelja i djece tj. roditeljski autoritet. U vremenu kad obitelj gubi svoje izvorne vrijednosti, između ostalog i zbog mnoštva rastava koje ostavljaju gorak dojam posebno na djecu, nije lako raspravljati o autoritetu koji pripada roditeljima. Kakvo mišljenje o ocu i majci ima trogodišnjak, svjedok njihovih višemjesečnih mučnih svađa koje prethode razvodu? Kakav autoritet imaju oba roditelja šestogodišnje djevojčice, kojoj otac u ogorčenju iznosi o majci najgnjusnije stvari, naziva ju ružnim, pogrdnim imenima a samo dan ranije, majka joj je u bijesu nabrojila, s još više detalja, slične optužbe na oca? Doista, s djecom koja su proživjela slične traume pomalo je neukusno razgovarati o roditeljskom autoritetu.

Iako sve obitelji nemaju ovakve sumorne odnose, oni su nagrizeni s više strana. Zato, za razumijevanje uvjeta koji osiguravaju sreću u obitelji a posebno skladne odnose roditelja i djece treba konzultirati Bibliju jer ona sadrži bezvremenska, božanska načela.

Druga tema koja sigurno budi pojačani interes je vrijeme i događaji koji prethode drugom Kristovom dolasku. U njoj se traže odgovori na pitanja: kako razumijemo proročanstva koja ga najavljuju i je li moguće na osnovu biblijskih proročanstava izračunati barem datume značajnih događaja koji prethode dolasku Isusa Krista? U tom članku je mnoštvo jasnih izjava Duha proroštva koje daju sigurne odgovore i ne ostavljaju mjesta za dvojbu.

U trećem članku naći ćemo dinamično životno iskustvo mladića, koji se kao uspješan kolporter suočio sa svojim manama. Otvoreno i iskreno, opisano bez uljepšavanja, poticajno će djelovati na svakoga da se spremnije suoči s istinom o sebi i svojim slabostima.

Mladen Aradski

Vojo Lukić

Prvo mjesto pripada onima od kojih potječemo

Peta zapovijed nalazi se u samom središtu Deset zapovijedi. Zajedno sa ostalim zapovijedima napisana je prstom samog Stvoritelja na dvjema kamenim pločama. Prve četiri zapovijedi uređuju odnose između pojedinog ljudskog bića i Svemogućeg, a posljednjih šest zapovijedi ljudske odnose sa njihovim bližnjima.

Pažljiviji pogled na ovu zapovijed ukazuje na to da je ona prijelaznog karaktera, to jest da je spona između prvih četiriju i preostalih pet zapovijedi. Zaista, ona uređuje

odnose u obitelji ali isto tako ona utjelovljuje načelo koje je čvrsto utemeljeno u Božjem suverenitetu (vrhovništvu) i Njegovoj vrhovnoj vlasti da donosi zakone i da primi svu čast i slavu.

Božansko podrijetlo i delegirane ovlasti ljudske obitelji

Peta zapovijed glasi ovako: „Poštuj oca svojega i majku svoju, da dugo živiš na zemlji koju ti daje Gospod, Bog tvoj.“ (Izlazak 20:12.)

Lako ćemo se suglasiti u tome da Peta zapovijed kao svoj predmet zaštite ima ljudsku obitelj. Međutim, to nije i jedina od Deset zapovijedi koja zaštićuje obitelj. Čak i površnim čitanjem Deset zapovijedi možemo otkriti da tri druge zapovijedi također štite ovu ustanovu koja potječe još iz Edenskog vrta. Sedma zapovijed,

“Ne učini preljuba!” i deseta zapovijed, “Ne poželi kuće bližnjega svoga! Ne poželi žene bližnjega svoga...” čine to izričito, dok osma zapovijed to čini posredno, “Ne ukradi.” (Izlazak 20:14,17,15.)

Ovaj snažan naglasak koji se stavlja na obitelj ukazuje na središnje mjesto koje obitelj ima u biblijskom modelu čovjekove egzistencije u društvenoj zajednici. No, to nije svaka obitelj koja poprima ovo središnje mjesto – to je samo ona obitelj koja je podčinjena Bogu. Prema Bibliji, čovjekovo podrijetlo i podrijetlo ljudske obitelji nerazdvojno su povezani sa Božjim djelom stvaranja. „I stvori Bog čovjeka na sliku svoju, na sliku Božju stvori ga, muško i žensko stvori ih. I Bog ih blagoslovi, i reče im Bog: »Plodite se i množite i napunite zemlju, i sebi je podložite! I budite gospodari ribama morskim

i pticama nebeskim i svemu živomu što gmiže po zemlji!“ (Postanak 1:27,28.)

Stvorivši prvog čovjeka Bog uviđa da je Adamu potrebna pomoć ili supružnik. “I reče Jahve, Bog: »Nije dobro da čovjek bude sam: načinit ću mu pomoć kao što je on.« (Postanak 2:18.) Tako je Bog stvorio čovjeku primjerenu pomoćnicu, ženu - kost od njegovih kostiju, i meso od njegovog mesa. Bog je potom ujedinio čovjeka i ženu u jednoj trajnoj, heteroseksualnoj i monogamnoj bračnoj zajednici: “Stoga će čovjek ostaviti oca i majku da prione uza svoju ženu i bit će njih dvoje jedno tijelo.” (Postanak 2:24.)

Ovaj jednostavan ali izuzetno značajan biblijski zapis položio je temelj obiteljskoj zajednici. On ujedno služi i kao pozadina za petu zapovijed. Bog je stvorio čovjeka i ženu na svoju sliku. Potom ih je ujedinio u posvećenoj bračnoj zajednici. Učinio ih je plodnim i rekao im je da se množe i da napune zemlju pobožnim potomstvom koje će nastaviti odražavati Božju sliku u čovjeku. Bog je, nadalje, na prvi bračni par

delegirao široke ovlasti na ovoj planeti – da je “sebi podložne” i da “vladaju” svim drugim živim bićima.

Vlast nad zemljom koja je prvotno dana Adamu i Evi kao Božjim predstavnicima uključivala je i delegiranu ovlast da se staraju za Božje djelo stvaranja i da njime upravljaju. Božji nalog prvim ljudima koji potječe od samog stvaranja uključuje i ovlasti nad ljudskim bićima koja će se prvim ljudima tek rađati, tj. nad Adamovim i Evinim potomcima. Roditeljskom brigom za svoje potomstvo, roditeljskim primjerom i savjetom, ali i temeljem Bogom naložene dužnosti djece da budu poslušna svojim roditeljima i da ih poštuju, djeca koja se budu rađala Adamu i Evi nosit će na sebi Božji lik i ispunit će Njegov uzvišeni cilj za ljudski rod.

Od 19. stoljeća naovamosredišnje mjesto koje je Bog dodijelio Njemu vjernoj obitelji izloženo je neprekidnim i bespoštednim napadima. Evolucijska teorija nije promatrala obitelj kao temeljnu ustanovu ljudske zajednice čije su podrijetlo i svrha definirani Božjim djelom stvaranja. Evolucijska

antropologija vidi podrijetlo obitelji u navodnoj primitivnoj prošlosti hominida (primata) a ne u božanskoj stvaralačkoj namjeri. Evolucijski korijeni obitelji nalaze se u „hordi primata“ i u „drevnom kolektivitetu.“ Zagovornici ove humanističke teorije gledaju na obitelj kao na „kulturno determiniranu“ društvenu skupinu. Drugim riječima, obitelj nije ništa drugo do evolucijski proizvod ljudske kulture. Ovaj pogled na obitelj fundamentalan je za sve humanističke teorije, od onih Charlesa Darwina, Karla Marxa i Sigmunda Freuda, do najvećeg broja, ako ne i svih suvremenih „znanstvenih“ teorija o ljudskom društvu. U svim ovim teorijama na obitelj se gleda kao na instituciju u čijem se središtu nalazi čovjek ili ljudsko društvo.

Peta zapovijed ima svoje središte u Bogu

Nasuprot evolucijskoj teoriji, Peta zapovijed temelji se na teocentričnom pogledu na obitelj koja ima sljedeća obilježja:

Prvo, u podrijetlu i funkciji obitelji središnje mjesto ima Bog. Obitelj je

dio Božjeg plana za čovječanstvo a njezina je funkcija da oda slavu Bogu Stvoritelju i da osposobi ljudski rod za dostizanje onog cilja koji je Bog imao na umu kada je stvorio čovjeka – da odražava Božji lik.

Drugo, prema Knjizi *Postanka* 1:27-30, Bog je stvorio čovjeka da sebi podloži zemlju i da vlada njome kao Božji zastupnik-upravitelj. Čovjek i žena, suprug i supruga, zajedno sa svojom djecom, sačinjavaju obitelj. Toj obitelji Bog daje planetu zemlju u posjed na dugo vrijeme (trajni posjed).

Drugi dio Pete zapovijedi očigledno ima u vidu ovu posjedovnu funkciju Bogu vjerne obitelji i njezina potomstva: „...da dugo živiš na zemlji koju ti daje Gospod, Bog tvoj.” (*Izlazak* 20:12.) Ovo je prva zapovijed sa obećanjem (*Efežanima* 6:2). Obećanje dugog života i posjedovanje Obećane zemlje pod uvjetom poslušnosti Bogu odnosio se prvotno na zemaljski Kanaan, ali se u drugom i mnogo važnijem smislu odnosi na obnovljenu zemlju.¹

Treće, funkcija vladanja i posjedovanja zemlje uključuje vlast i odgovornost. To je delegirana vlast: Bog je povjerio roditeljima da vrše Njegovu vlast u svom obiteljskom krugu.

“Roditelji imaju pravo na ljubav i poštovanje u mjeri koja ne pripada bilo kojoj osobi. Sam Bog koji im je dao odgovornost za duše koje su im povjerene, odredio je da u toku prvih godina života roditelji budu djeci umjesto Boga. Onaj koji odbija priznati zakoniti autoritet svojih roditelja, odbija priznati Božji autoritet.”²

Niti jedna druga društvena institucija nema dozvolu da prisvoji onaj autoritet koji je sam Bog povjerio obiteljskoj zajednici. U većini modernih društava sve se više zamjećuje, doduše u različitim stupnjevima, samovlastan prijenos autoriteta sa obitelji na državne organe i institucije. Obitelj i

država imaju svaka svoje legitimno područje nadležnosti i granične crte između ta dva područja ne treba činiti nevidljivim ili ih ugrožavati.

Četvrto, zapovijed kaže, “Poštuj oca svoga i majku svoju...”, ovaj nas izraz upućuje na zaključak da roditelji svoja ovlaštenja ostvaruju u zajedništvu. I otac i majka imaju svoj udio u odgovornostima ali isto tako i jednako pravo na povjerenje, poštovanje i ljubav svoje djece. Od velike je važnosti za pobožan odgoj djece da roditelji ostvaruju svoj autoritet na pravilan način. Naročito zbog svoje pale prirode, suprug treba otkrivati ljubav prema svojoj supruzi a supruga poštovanje prema svome mužu. Muž treba biti podčinjen Kristu kao svojoj glavi, a žena svome mužu, kao njezinoj glavi (*Efežanima* 5:23). Njihova ljubav i strahopoštovanje prema Bogu, i njihova međusobna ljubav i poštovanje trebaju nadahnuti ljubav i poštovanje u njihovoj djeci.

“Najbolji način da se djeca odgoje kako bi poštovali svoga oca i majku je pružiti im priliku da promatraju kako se otac ljubavno i sa pažnjom odnosi prema majci i kako majka ukazuje poštovanje i naklonost prema ocu. Promatrajući ljubav među roditeljima djeca bivaju potaknuta na poslušnost petoj zapovijedi i na podčinjavanje naredbi, »Djeco, slušajte svoje roditelje u Gospodinu jer to je pravedno» (*Efežanima* 6:1.)”³

Prava i obveze koje proizlaze iz pete zapovijedi

U Ponovljenom zakonu 5:16 peta je zapovijed donekle proširena: “Poštuj oca svojega i majku svoju, kao što ti je zapovjedio Gospod, Bog tvoj, da dugo živiš i da ti dobro bude u zemlji, koju će ti dati Gospod, Bog tvoj!”

Ova zapovijed pruža značajno jamstvo onome tko je poslušan – obećanje dugog života i dobrobiti. Obećanje života koje je sadržano u ovoj zapovijedi ima svoju paralelu

u obećanju života onima koji drže Gospodnje zakone i zapovijedi (*Ponovljeni zakon* 4:40). Nadalje, značaj pete zapovijedi naglašen je i njezinim smještanjem odmah pored subotnje zapovijedi u *Levitskom zakoniku* 3:19: “Svoje se majke i svoga oca svaki bojte! Subote moje držite! Ja sam Jahve, Bog vaš!” Subota i brak (obitelj) dvije su ustanove blizakinje koje je sam Bog uspostavio i blagoslovio prilikom stvaranja ove zemlje. Božji posebni blagoslovi još uvijek prate one koji poštuju ove ustanove.

Djeca koja ne poštuju svoje roditelje i koja su im neposlušna ne samo da se lišavaju ovozemaljskih blagoslova; ta djeca će štoviše biti razbaštinjena i isključena iz vječnog života. “Djeca koja ne poštuju i ne slušaju svoje roditelje i ne mare za njihov savjet i upute, neće imati dijela na novoj Zemlji.”⁴

Obveza naložena djeci u ovoj zapovijedi je sveobuhvatna i čvrsto utemeljena na božanskom autoritetu. U Novom zavjetu sa petom se zapovijedi susrećemo u ovim recima: “Djeco, slušajte svoje roditelje u Gospodinu jer je to pravedno. Poštuj oca svoga i majku – to je prva zapovijed s obećanjem: da ti dobro bude i da dugo živiš na zemlji.” (*Efežanima 6:1-3.*) “Djeco, slušajte roditelje u svemu, ta to je milo u Gospodinu!” (*Kološanima 3:20.*)

Ovako snažan naglasak na obitelji govori jasno da je obitelj u samom središtu biblijskog načina razmišljanja.

Narav i svojstva ove poslušnosti izraženi su u riječima, “u Gospodinu”. Poštovanje i poslušnost koju djeca duguju svojim roditeljima trebaju biti religijskog karaktera. Ne radi se ovdje o službi koja se obavlja iz straha ili iz čisto prirodnih osjećanja. Temelj

dječje poslušnosti iskazan je riječima, “jer je to pravedno”, i isto tako, “ta to je milo Gospodu.” Ne iskazuje se poslušnost roditeljima zbog njihovih posebnih karakternih osobina, zbog njegove ili njezine ljubaznosti, a niti zbog svrsishodnosti, već iz razloga “jer to je pravedno.”

Zbog čega je “pravedno” ukazivati poštovanje i biti poslušan svojim roditeljima? Duh proroštva navodi nekoliko razloga. Ovdje ćemo spomenuti dva razloga: djeca imaju dug prema svojim roditeljima jer su roditelji ulagali mnogo osobnog truda i značajna materijalna sredstva da bi ih podigli.

“Riječ Božja obiluje savjetima i uputama koji nalažu poštovanje prema roditeljima. Oni utiskuju u svijest mladih svetu dužnost da otkrivaju ljubav i pažnju prema onima koji su ih vodili kroz djetinjstvo i mladalačko doba sve

do punoljetstva, a koji sada u značajnoj mjeri ovise o njima kako bi ostvarili svoj mir i sreću. Biblija je u ovom pogledu vrlo jasna; ipak, njezini savjeti u velikoj su mjeri zanemareni.”⁵

No, ima još jedan mnogo značajniji razlog zbog kojeg je pravedno ukazivati poštovanje roditeljima: roditelji u odnosu prema svojoj djeci predstavljaju Božji autoritet – nepoštovanjem roditeljskog autoriteta djeca iskazuju nepoštovanje prema Bogu. “Sotonino neprijateljstvo prema Božjem Zakonu natjeralo ga je u rat protiv svake uredbe u Deset zapovijedi. S velikim načelom ljubavi i odanosti Bogu, Ocu svih, usko je povezano i načelo bratske ljubavi i poslušnosti. Prijezir prema roditeljskom autoritetu brzo vodi do prijezira prema Božjem

autoritetu. Zato Sotona ulaže napore da umanju obvezu pete zapovijedi.”⁶

Poslušnost roditeljskom autoritetu može biti ograničena ili isključena jedino temeljem Božje izričite zapovijedi. Kada se roditeljski nalog izričito protivi Božjoj zapovijedi, djeca imaju dužnost poslušati Boga a ne roditelja: “Kad djeca imaju nevjerne roditelje čije se zapovijedi protive Kristovima, onda, ma koliko to bilo bolno, ona moraju poslušati Boga, a posljedice prepustiti Njemu.”⁷

I za roditelje i za djecu

Dužnost poštovanja i poslušnosti roditeljima polaže temelj ne samo za načelo ukazivanja časti i uvažavanja, već i osobne podrške i skrbi za starije i nemoćne roditelje kao i za sve

one kojima je Bog povjerio ovlasti: “Peta zapovijed od djece zahtijeva ne samo da poštuju svoje roditelje, pokoravaju im se i slušaju ih već da im ukazuju ljubav i nježnost, da olakšaju njihove brige, čuvaju njihov ugled, te im priteknu u pomoć i utješe ih u starosti. Ona također naređuje poštovanje prema crkvenim starješinama i vladarima, i svima onima kojima je Bog dao autoritet.”⁸

Ne postoji nikakvo vremensko niti prostorno ograničenje kada su u pitanju naše obaveze prema roditeljima: “Obveza da se brinemo za roditelje nikada ne prestaje. Naša ljubav prema njima i njihova prema nama ne može se mjeriti godinama ili razdaljinom, a naša odgovornost nikada ne prestaje.”⁹

Navedimo odlomak iz nadahnutih spisa koji ukazuje

na petu zapovijed i na specifičnu dužnost koja se stavlja djeci na savjest. Ona je usko povezana sa izborom bračnog druga. Treba li mlada osoba za budućeg bračnog druga odabrati osobu kojoj se snažno i sa razlogom protive njezini ili njegovi pobožni roditelji? Poslušajmo nadahnuti savjet: “‘Zar će roditelji,’ pitate vi, ‘izabrati bračnog druga ne uzimajući u obzir mišljenje i osjećaje sina ili kćeri?’ Postavljam vam pitanje: trebaju li sin ili kćer izabrati životnog druga a da se prethodno ne savjetuju sa roditeljima, kada takav korak ozbiljno utječe na sreću roditelja koji njeguju osjećanja prema svojoj djeci? Treba li onda dijete, ne obazirući se na savjet i molbe svojih roditelja, nastojati da radi po svojoj volji? Odlučno odgovaram: Ne; čak i da nikad

ne sklopi brak. Peta zapovijed zabranjuje takav postupak. 'Poštuj oca svojega i majku svoju, da ti se produlje dani na zemlji, koju ti da Gospod Bog tvoj.' (Izlazak 20:12). Ovdje je zapovijed sa obećanjem, koje će Gospod sigurno ispuniti na onima koji slušaju. Mudri roditelji nikada neće izabrati druga svojoj djeci bez poštovanja njihovih želja."¹⁰

Naš savršeni Primjer

Peta zapovijed se nalazila na udaru tijekom Kristovog boravka na zemlji. Židovski rabini su postupno razvijali sistem tradicija koji je zamračivao značenje i paralizirao pravilnu primjenu pete zapovijedi. Kako bi zaobišli jasne zahtjeve glede pete zapovijedi koja nalaže brigu za roditelje, rabini su stvorili sofisticirana legalistička pravila kako bi mogli

predati određenu imovinu ili sredstva hramu primjenjujući riječ „korban“ (dar) i tako izbjeci obvezu pete zapovijedi da pomognu svojim roditeljima u potrebi.

Krist ih je ukorio: "Još im govoraše: 'Lijepo! Dokidate Božju zapovijed da biste sačuvali svoju predaju. Mojsije doista reče: Poštuj oca svoga i majku svoju. I: Tko prokune oca ili majku, smrću neka se kazni.' A vi velite: 'Rekne li tko ocu ili majci: Pomoć koja ti od mene ide neka bude 'korban', to jest sveti dar', takvome više ne dopuštate ništa učiniti za oca ili majku. Tako dokidate riječ Božju svojom predajom, koju sami sebi predadoste. I još štošta tomu slično činite'" (Marko 7:9-13.)

Krist je jasno potvrdio obvezu djece da se prema petoj zapovijedi staraju za svoje roditelje i poništio ljudsko pravilo da dar hramu može poslužiti kao izuzeće od te dužnosti. O ovim ljudskim tradicijama, Krist je rekao sljedeće: " Uzalud me štujete naučavajući nauke – uredbe ljudske." (Marko 7:7.)

Krist je vlastitim primjerom potvrdio dužnost djece da se brinu za svoje ostarjele i od njih ovisne roditelje. Kad je Krist umirao na križu, njegova majka je slomljena srca stajala tamo zajedno sa drugim ženama, promatrajući strašni prizor. U svojoj najvećoj agoniji, Krist nije zaboravio potrebe svoje zemaljske majke. Pogledao je u Ivana, jednog od svojih najbližih sljedbenika i rekao mu:

"Kad Isus vidje majku i kraj nje učenika kojega je ljubio, reče majci: 'Ženo! Evo ti sina!' Zatim reče učeniku: 'Evo ti majke! 'I od toga časa uze je učenik k sebi.'" (Ivan 19:26.27.)

Zaključak

U naše doba, a osobito kada je u pitanju Božji narod ostatka, od najveće je važnosti obnoviti pravo značenje pete zapovijedi

i prikazati to značenje u dobro uređenom obiteljskom životu. Pravi reformatori posljednjih dana predstavljeni su misijom velikog proroka Ilije: "Sjećajte se zakona sluge mojega Mojsija, kojemu sam dao na Horebu za svega Izraela propise i zakone! Evo, ja ću vam poslati proroka Iliju, prije nego dođe veliki i strašni dan Gospodnji. On će obratiti srca otaca k sinovima, i srca sinova k ocima, da ne dođem i ne udarim zemlju prokletstvom." (Malahija 4:4-6.)

Djelo reformacije u posljednjim danima ne može se postići bez prisjećanja na zakon koji je Bog dao Mojsiju na planini Horeb (ili Sinaj) i bez postavljanja tog zakona na njegovo pravo mjesto. Specifični zadatak povjeren onima koji predstavljaju posljednjeg Iliju će uključivati obraćanje srca očeva k djeci i obrnuto. To je djelo pomirenja koje se temelji na petoj zapovijedi i na poznavanju Božjeg karaktera ljubavi. Samo oni roditelji i djeca koji su iskusili silu Božje opraštajuće ljubavi mogu se zaista međusobno pomiriti. Neka to bude iskustvo svakog roditelja i djeteta!

Literatura:

- 1 -Vidi Temelji sretnog doma str. 292, 294.
- 2 -Isto, str. 293.
- 3 -Isto, str. 198, 199.
- 4 -Isto, str. 294.
- 5 -Fundamental Principles of Christian Education, str. 101.
- 6 -Patrijarsi i proroci, str. 337.
- 7 -Temelji sretnog doma, str. 293.
- 8 -Patrijarsi i proroci, str. 308.
- 9 -The Review and Herald, 15. studenoga 1892.
- 10 -Temelji sretnog doma, str. 75.

Reci nam, KAD ĆE TO BITI?

Mladen Aradski

Iščekivanje posjeta

Kao mali dječak, s posebnim sam zanimanjem slušao kad roditelji govore o dolasku gostiju. Radovao sam se danu kad bi trebali doći i na prste računao koliko noći još trebam prespavati. Što se više predviđeni dan približavao više puta bih provjeravao tražeći što precizniji odgovor o vremenu dolaska gostiju. Postajao sam sve nestrpljiviji i nekako sam se nadao da će oni doći i prije rečenog termina. Naravno, to se uglavnom nije događalo pa je kod susreta s gostima moja radost bila neko vrijeme zasjenjena razočarenjem što nisu došli tad kad sam ih ja

očekivao. Desilo se da očekivani gosti iz nekog razloga nisu uopće došli i tad je moje razočarenje na neko vrijeme preplavilo sve ostale osjećaje.

U ovom članku želim rasvijetliti detalje o jednoj jedinstvenoj posjeti koju čekamo da se ispuni. Ta posjeta je čovječanstvu davno najavljena. Većina onih koji su vjerovali tim najavama, nadali su se toj posjeti za svoga života! I ja se nadam da će se spomenuta posjeta ostvariti za mog života! O kakvoj se posjeti radi? Najveličanstvenija posjeta koja se ikad desila, drugi dolazak Krista Spasitelja na ovu Zemlju. Ne pretjerujem kad tu posjetu nazivam jedinstvenom i najveličanstvenijom jer se tako nešto još nikad nije dogodilo. S time se slažu svi oni koji iščekuju taj događaj.

Nada patrijarha, prvih kršćana, reformatora i adventista

„Jedna od najsvečanijih i najslavnijih istina u Bibliji je istina o drugom dolasku Isusa Krista koji će doći da dovrši veliko djelo otkupljenja... Tako je patrijarhu Henoku, sedmom potomku od onih koji su prebivali u Edenu, bilo dopušteno da u dalekoj budućnosti vidi dolazak Spasitelja. “Gle, dolazi Gospodin s desecima tisuća svojih anđela da izvrši sud nad svima.” (Juda 14.15) Dok je pravedni patrijarh Job, pritisnut smrtnim bolestima, gledajući u vjeri preko groba, trijumfalno uskliknuo: “Ja znadem dobro: moj Izbavitelj živi i posljednji će on nad zemljom stajati. I premda kasnije kožu moju i ovo tijelo crvi unište, ipak ću u

svome tijelu Boga vidjeti: ja sam ću ga vidjeti i moje će ga oči gledati, a ne druge.“ (Job 19:25-27)¹

I prvim kršćanima jako je važna istina o ponovnom Kristovom dolasku. „Čekajući blagoslovljenu nadu i dolazak slave velikoga Boga i Spasitelja našega Isusa Krista.“ - Titu 2,13 Gledajući u budućnost, oni sebe ne vežu za ovu zemlju i zemaljske vrijednosti. „Jer naša je domovina na nebu; odakle i Spasitelja iščekujemo, Gospodina Isusa Krista.“ -Filipljanima 3,20

Koliko blisko očekuju i vide taj veličanstveni događaj, najzornije nam otkriva zapis apostola Pavla kad tješi vjernike u slučaju smrti voljenih osoba, objavljujući detalje važne istine o uskrsnuću pravednika prilikom Kristovog ponovnog dolaska.

„Ovo vam naime govorimo po riječi Gospodinovoj: mi živi, preostali za dolazak Gospodinov, nećemo preteći one koji su usnuli. Jer sâm Gospodin — na zapovijed, na glas arkandela i na zvuk trube Božje — sići će s neba. I najprije će uskrsnuti mrtvi u Kristu, zatim ćemo mi živi, preostali, zajedno s njima biti poneseni na oblacima u susret Gospodinu, u zrak...“ -1. Solunjanima 4:15-17 Ova izjava apostola Pavla u kojoj sebe svrstava među žive koji će Krista dočekati, jasno pokazuje da je on uvjeren kako će se drugi Kristov dolazak svakako desiti već za njegovog života. Tu vjeru i nadu dijelio je s tadašnjim kršćanima pa svoju prvu poslanicu Korinćanima završava usklikom „Maran atha“ — „Gospodine, dođi“. Ovaj poziv i molba, uz snažnu čežnju kao da sadrži i neko blago nestrpljenje da Krist što prije dođe. U istom tonu i apostol Ivan izražava završnu poruku knjige Otkrivenja „Da, dođi, Gospodine Isuse!“ -Otkrivenje 22,20 Poziv ‘Maran atha’, postao je pozdrav kojim su se prvi kršćani međusobno pozdravljali i tako svakodnevno svjedočili svoju vjeru.

Ista vjera i nada grijala je srca istinskih kršćana kroz kasnija teška vremena progonstva a tijekom stoljeća duhovne tame, reformatori

su s velikim žarom iskazivali svoja nadanja u Kristov dolazak kojim će biti ukinuta vladavina Zla.

„Luther je govorio: “Uvjeren sam da neće proći ni tri stoljeća do sudnjega dana. Bog više ne želi i ne može trpjeti ovaj pokvareni svijet. Približava se veliki dan kada će propasti kraljevstvo zloće.”² “Ovaj ostarjeli svijet nije daleko od svoga kraja”, rekao je Melancthon. Calvin je molio kršćane da “ne budu neodlučni te da od srca čeznu za danom Kristova dolaska kao za najsvetijim događajem”, te izjavio kako “cijela obitelj vjernih upravlja svoj pogled na taj dan.” “Moramo biti željni Krista, moramo Ga tražiti, razmišljati o Njemu sve dok ne dođe taj veliki dan”, rekao je, “kada će Gospod potpuno otkriti slavu svoga kraljevstva.”³

U 19. stoljeću, prvi su adventisti istražujući biblijska proročanstva, knjige Daniela i Otkrivenja razumjeli da žive u vremenu koje proročanstva nazivaju posljednjim vremenom.

Proširenim razumijevanjem proročanstava o završnim događajima ove Zemlje njihova vjera je bila dodatno utvrđena. Osvjedočeni su da veličanstveni i slavni, ponovni Kristov dolazak nikad nije bio bliži ostvarenju!

Posjeta bez točnog datuma

Međutim, ima pitanja oko kojih se ne slažu svi koji čekaju drugi Kristov dolazak. Među takvim pitanjima glavno je: kad će Krist ponovo doći, koje godine i kog datuma? Dok jedni tumače da je Krist već došao u duhu, drugi vjeruju da može doći vrlo brzo, a neki tvrde kako još treba proći i više stoljeća do Kristovog dolaska. Razlog takvo širokom shvaćanju kad je u pitanju datum Kristova ponovnog dolaska je Njegova izjava dok je bio na zemlji. Opisujući znake koji će prethoditi njegovom ponovnom dolasku On je jasno rekao da Otac nikome nije otkrio točno vrijeme: „A onoga dana i onoga časa ne zna nitko, ni anđeli

na nebu, nego samo Otac.“ -Matej 24,36 Tu izjavu istovjetno je zapisao i evanđelist Marko. (13,32).

Učenici su ovo prevažno pitanje pitali kad su bili sami s Isusom jer su pretpostavljali da o tome neće govoriti pred mnoštvom ljudi. Bili su ne samo znatiželjni već i jako zainteresirani da se taj događaj što prije dogodi.

„Pazite da vas tko ne zavede“

„A dok je on sjedio na Maslinskoj gori, pristupiše mu učenici nasamo govoreći:»Reci nam kad će to biti i koji će biti znak tvojega dolaska i svršetka svijeta?«-Matej 24:3. Iz Isusovog odgovora, redosljeda nabiranja bitnih informacija otkrivamo što on smatra posebno važnim. „Isus im, odgovorivši, reče: »Pazite da vas tko ne zavede!«-Mat.24:4 Istovjetan zapis upozorenja nalazimo u Markovom (13,5) i u Lukinom evanđelju (21,8). Prilično opširan popis proročanstava o posljertku, Isus nije slučajno započeo s upozorenjem: „Pazite da vas tko ne zavede!“ On je dobro znao koliko će se datuma njegovog dolaska pojaviti u budućnosti! Mnogi su i bili prevareni vjerujući raznim, ‘pouzdanom izračunatim’, datumima kad se trebao ostvariti dugo najavljivani Kristov dolazak. Naravno, kad je navedeni datum prošao, a Krist nije došao, mnogi su izgubili povjerenje u biblijska proročanstva i u samu Bibliju. Popis datuma koji su razni tumači odredili stalno se povećava. Samo za period od 2000. do 2012. godine razni tumači proročanstava predviđjeli su šest datuma Kristovog dolaska. Pojedini su odredili i rezervne termine! Dakako, nijedan se nije ostvario!

Posljedice objave datuma

Kakve su posljedice kad neki kršćani, tvrdeći da vjerodostojno tumače biblijska proročanstva, objave datum Kristovog dolaska?

„To može uzbuditi same osjećaje slušatelja i u njima izazvati strah, ali oni neće biti pokrenuti iz načela... Rečeno je da točno vrijeme dolaska našega Gospodina nije dostupno spoznaji

smrtnih ljudi. Čak i anđeli koji služe onima koji će biti baštinici spasenja, ne znaju ni dana ni časa. "A o onom danu i času nitko ne zna, pa ni anđeli nebeski, ni Sin, nego samo Otac." Pošto su određena vremena uvijek iznova prošla, svijet se u pogledu blizine Kristova dolaska nalazi u još većem stanju nevjerovanja nego prije. Ljudi s gnušanjem gledaju na one koji određuju vrijeme i buduću da su bili tako prevareni, odvrću se od istine potkrijepljene Božjom riječju da je kraj svemu blizu.⁴

Suvremeni adventisti i računanje datuma

Danas, Božji narod željno očekuje Kristov povratak na Zemlju. Svaka generacija adventista imala je jaku vjeru i nadu da će Isus doći za njihovog života pa je stoga i razumljivo zanimanje adventista za sva zbivanja koja prema proročanstvima prethode drugom Kristovom dolasku. S punom pažnjom prate se događaji u svijetu i uspoređuju s proročanstvima, brižljivo ispitujući odnosi li se proročanstvo na neki od tih događaja. Nijedan ozbiljan adventist neće se baviti određivanjem datuma Kristovog dolaska jer je sam Isus jasno kazao kako „O onome danu i času nitko ne zna; ni anđeli nebeski, ni Sin, već jedino Otac.“-*Matej 24,36* Međutim, pažnju privlače drugi prorečeni događaji, koji prethode Kristovom dolasku, a to su nedjeljni zakon, izlivanje sile Svetoga Duha na Božji narod te

kraj vremena milosti a svaki od njih ima sudbonosno značenje za svakog vjernika. Zato ne opada interes za svaku novu objavu koja se bavi tumačenjem tih događaja u svjetlu proročanstava o posljetku.

Proročanstva bez datuma ispunjenja

U Božjoj riječi Bibliji, uporni i temeljiti istraživači, otkrivali su kroz stoljeća nove istine koje bi povezane s prethodnima zasjale kao dragocjeni biseri. Nadahnuta Božanskom objavom, Biblija je poniznim istraživačima pružala uvijek iznova svježe i veličanstvene spoznaje. Tim iskustvom rukovode se mnogi koji misle da i njena proročanstva sadrže sve moguće detalje pa im samo treba prići s više upornosti i novim povezivanjem. Zato je ključno pitanje za svakog adventistu, koji pouzdano vjeruje u istinitost biblijskih proročanstava, sadrži li neko od njih i datum ispunjenja. Možemo li se dakle, povezivanjem biblijskih proročanstava pouzdano i točno izračunati kad će se desiti već spomenuti događaji, nedjeljni zakon, izlivanje sile Svetoga Duha na Božji narod te kraj vremena milosti? Na ova pitanja pero Nadahnuća ima vrlo određene odgovore koji ne ostavljaju mjesta dvojbi.

„Mnogo sam puta bila upozorena u vezi s određivanjem vremena. Božji narod više nikada neće dobiti poruku koja se osniva na vremenu. Nije nam dano da znamo točno vrijeme ni izlivanja Svetoga Duha niti Kristova dolaska.“⁵

Posebno značajan događaj koji prethodi Drugom Kristovom dolasku je kraj vremena milosti Gospodnje. Tada će na nebu biti izrečene sudbonosne riječi : „Tko je nepravedan, neka i dalje čini nepravdu; i tko je okaljan, neka se i dalje kalja; i tko je pravedan, neka i dalje čini pravdu; i tko je svet, neka se i dalje posvećuje.“ -*Otkrivenje 22:11* Time će biti zapečaćen slučaj svakog stanovnika na Zemlji i nikakva promjena duhovnog stanja više neće biti moguća. Utvrđivanje tog datuma pomoglo bi u boljoj pripremi za taj sudbonosni trenutak, misle mnogi iskreni vjernici. Možda će netko, u istinskoj revnosti ipak uspjeti izračunati, kad će prestati vrijeme milosti a time i sudbina svakog čovjeka biti zauvijek zaključena. Možemo li takvim, naizgled uvjerljivim promišljanjima vjerovati?

„Bog nam nije otkrio vrijeme kada će ova poruka doći svome kraju, niti kada će vrijeme milosti završiti. One stvari koje su nam otkrivene trebamo prihvatiti kao nešto namijenjeno nama i našoj djeci, ali nemojmo pokušavati saznati ono što je sakriveno kao tajna na vijeću Svemoćnoga. ... Sotona će svakome tko svakodnevno ne uči od Isusa spremno dati posebnu poruku kojoj je on sam autor ne bi li poništio učinak predivne istine za ovo vrijeme.“⁶

Izgleda da se svaka generacija adventista morala suočiti s ovakvim pitanjima. Stare zablude se nakon vremenskog odmaka ponovo ističu

zadobivajući povjerenje svih koji previđaju Isusovo upozorenje: „Pazite da vas tko ne prevari.“

„Primala sam pisma u kojima me se pitalo imam li kakvu posebnu svjetlost u vezi s istekom vremena milosti; odgovarala sam da imam samo jednu poruku koju moram prenositi: da je sada vrijeme za rad dok traje dan, jer dolazi noć kada nitko neće moći raditi...Ali ne postoji nalog da itko treba pretraživati Sveto pismo kao bi utvrdio, ako je to moguće, kada će završiti vrijeme milosti. Bog takvu poruku nije povjerio ni jednom smrtnim usnama. On nije dao ni jednom smrtnom jeziku da objavi ono što je On sakrio na svojim tajnim savjetima.“⁷

Zašto ne treba istraživati proročanstva s ciljem otkrivanja nekog novog datuma koji prethodi drugom Kristovom dolasku? Zato što sama Biblija jasno otkriva da više neće biti proročanstva koja sadrže određeni period pomoću kojeg bi se mogao odrediti i datum ispunjenja nekog događaja.

„I zakle se Onim koji živi u vijekove vjekova, koji stvori nebo i sve što je na njemu, i zemlju i sve što je na njoj, i more i sve što je u njemu: »Neće više biti vremena!“ -*Otkrivenje 10:6*

„To je najavio anđeo koji je jednom nogom stao na more a drugom na zemlju, zaklinjući se najsvečanije „da vremena više neće biti“. To vrijeme o kojem je anđeo govorio pod svečanom zakletvom nije kraj ovozemaljske historije, niti pak završetak vremena milosti, već proročko vrijeme koje treba prethoditi dolasku našeg Gospoda. To znači da više neće biti poruke na određeno vrijeme. Poslije ovog perioda od 1842. do 1844. godine neće više biti definitivnog određivanja proročkog vremena. Najduži period proračunatog vremena proteže se do jeseni 1844. godine.“⁸

Senzacionalisti

U svijetu zatranom svakovrsnim informacijama, mediji se žele izboriti za pažnju senzacionalističkim vijestima. Tako ostvaruju bolji profit. Izgleda da su i poneki kršćanski mediji skloni na sličan,

bombastičan način, predstavljati vjerske teme. Možda tada nisu ni svjesni za koga rade.

„Oni koji tako drsko propovijedaju određeno vrijeme, ugađaju neprijatelju duša jer tako umjesto kršćanstva šire nevjerovanje. Oni iznose biblijske tekstove i lažnim tumačenjima predočuju lanac dokaza koji naizgled potvrđuje njihovo stajalište. Ali njihovi promašaji pokazuju da su lažni proroci, da ne tumače ispravno nadahnute riječi. Božja riječ je istinita i vjerodostojna, ali ljudi izvrću njezino značenje. Ove zablude ozloglasile su Božju istinu za ove posljednje dane.“⁹

Zbog takvih senzacionalističkih objava kojima se za temelj uzima Biblija, mnogi će naći povod da izvrgnu ruglu svaki spomen o Kristovom dolasku. „Znajte ponajprije ovo: u posljednje će dane doći podrugljivci koji će hoditi po svojim vlastitim požudama i govoriti: »Gdje je obećanje njegova dolaska? Jer otkad Oci usnuše, sve ostaje tako kako je bilo od početka stvorenja.“ -*2.Petrova 3,4*

Tko stoji iza izračunavanja vremena?

„Uvijek će biti lažnih i fanatičnih pokreta koje će započinjati osobe u crkvi koje tvrde da ih Bog vodi – oni koji će trčati prije nego budu poslani, i određivati dan i godinu ispunjenja još neostvarenih proročanstava. Neprijatelj je zadovoljan kada to čine, jer njihovi opetovani neuspjesi i navođenje na pogrešan put uzrokuju zbrku i nevjerovanje.“¹⁰

„Neka se braća i sestre čuvaju svakoga tko bi određivao vrijeme ispunjenja Gospodnje riječi u odnosu na njegov dolazak ili neko drugo obećanje kome je On dao poseban značaj. »Nije vaše da znate vremena i ljeta koja Otac zadrža u svojoj vlasti«. Lažni učitelji mogu djelovati kao veliki revnitelji za Božje djelo; mogu ulagati mnogo sredstava da bi svoje teorije iznijeli pred svijet i crkvu, ali pošto miješaju zabludu sa istinom, njihova vijest je prijevara,

koja će povesti duše lažnim stazama. Njima se treba suprotstaviti, ne zato što bi to bili hrđavi ljudi, već zato što su učitelji laži i što nastoje na laž staviti pečat istine.“¹¹

„Sve ispitujte, dobro zadržavajte!“

Od presudne je važnosti da svako novo tumačenje proročanstva obavezno usporedimo i provjerimo s već ranije usvojenim istinama. Uz iskrenu molitvu trebamo vrlo pažljivo i detaljno istražiti sve detalje poštujući savjet apostola Pavla: „Proroštva ne prezirite! Sve ispitujte, dobro zadržavajte!“ -*1. Solunjanima 5:20-21* Obzirom da se datumi važnih događaja i Kristovog dolaska ne znaju, moramo biti posebno oprezni održavajući duhovnu budnost slušajući Isusovu opomenu. „Pazite, bdijte i molite — jer ne znate kada je to vrijeme.“ -*Marko 13,33*. Ako njegujemo takav duhovni život, izbjeci ćemo krajnosti i zablude, a naša svakodnevna molitva uvijek će sadržavati čežnju apostola Ivana: „Jest, dođi, Gospodine Isuse.“ -*Otkrivenje 22,20*

„...kad će to biti?“

„Krist očekuje s dubokom čežnjom da se pokaže u svojoj Crkvi. Kad se Kristov karakter bude savršeno odražavao u Njegovom narodu, tad će On doći po njih i priznati ih kao svoje. Prednost je svakog kršćanina ne samo da očekuje dolazak našeg Gospoda Isusa Krista, već i da ga ubrza.“¹²

Literatura:

1-*Velika borba* 299.

2-*Isto* 303,1.

3-*Isto* 303,1.2.

4-4. *Svjedočanstvo* 307.308

5-1. *Odabrane poruke* 188.1

6-*Isto* 191.1

7-7. *Biblijski komentar*

989.14,15,16./

8-*Isto* 971.6,7

9-4. *Svjedočanstvo* 307.2

10-2. *Odabrane poruke* 84.3

11-*Svjedočanstvo za prop.* 55.1

12-*Kristove priče* 69

Budite kolporteri NAJVIŠEG REDA!

Daniel Balbach

U proljeće 1992. godine, kada sam imao 15 godina, stigao sam u malu školu u južnom Arkansasu, SAD. Bio sam jedan od 24 učenika u školi, u gradiću s tek nekih 500 stanovnika. Budući da sam došao iz Los Angelesa, južne Kalifornije, to je za mene bio priličan kulturološki šok. Drugi dan po dolasku, rečeno mi je da ću raditi 4 sata dnevno, poslije podne, kako bih pokrio troškove školarine. Ponuđene su mi dvije opcije, da radim u kuhinji, ili kao kolporter. Iako sam bio malo stidljiv i introvertan, ipak sam

se odlučio za kolportažu. Ubrzo sam svako popodne išao od kuće do kuće, kolportirajući, kako bih platio školarinu. Tada još nisam znao koliko će značajan utjecaj ovo iskustvo imati na moj život.

U to vrijeme, ja sam volio Boga, ali nisam bio naročito zainteresiran da steknem dublje vjersko ili duhovno iskustvo. Dok sam učio kako kolportirati, bio sam poučen samo u najosnovnijim stvarima: dobro zapamtiti što reći na vratima dok predstavljam knjige, sažeto ispričati sadržaj knjiga, govoriti razgovjetno i ispravno, u kakvom stavu stajati i kako biti obučan. Nije bilo prethodne duhovne obuke i pripreme, bar se ja ne sjećam. Kako je vrijeme prolazilo, ja sam postajao sve otvoreniji i brzo sam sakupio

kolporterske vještine. Nastavio sam kolportirati tijekom svih godina svog školovanja, i stekao sam mnoga iskustva, bio sam svjedok Gospodnjih čuda. Čak sam doživio da mi prijete pištoljem uperenim u mene, i to dva puta, budući da smo nekad kolportirali i do 21 h. Nakon 18 godina, tijekom kojih nisam bio aktivan kao kolporter, Gospod mi je omogućio priliku raditi za Njega i voditi program kolportaže te učiti druge mlade ljude kako mogu biti dobri kolporteri.

Potpuno predanje Bogu

Želio bih s vama podijeliti riječi iz Biblije i Nadahnuća koje govore o tome što znači biti uspješan, Bogom vođen kolporter. Prvi korak ka uspješnoj kolportaži nalazi se u

Izrekama 3,6. „Misli na nj na svim svojim putima, i on će poravnati tvoje staze.“

Priznavati Boga u svemu, a naročito u kolportaži, je nešto što sam naučio kasnije kroz život. Nadahnuće nam govori: „Moramo pristupiti Isusovim nogama i učiti od Onoga koji je krotkog i poniznog srca“ (*Odabrane poruke 1, 397*). Doći ka Kristu i učiti od Njega, u tome se nalazi ključ dosljednosti i uspješnosti u ovoj vještini.

Ako se želimo valjano naučiti od Krista, moramo biti ponizni. Prava poniznost pokazuje da posjedujemo duh koji je spreman učiti. Krist je voljan podučiti kolportera ako on ili ona budu svakoga dana obraćeni, i pokazuju to stalnom predanošću, što znači svakodnevno posvećivanje vremena čitanju Njegove riječi i molitvi. Oni koji to zanemare iskazuju uvjerenje kako mogu biti uspješni u ovom poduhvatu bez blagoslova Boga i Svetoga Duha. Bog može dopustiti da kolporter koji nije potpuno posvećen ima nekog početnog uspjeha. Međutim, to će s vremenom prestati, i bez obzira koliko je, ljudskim očima gledano, taj pojedinac talentiran, njega ili nju neće pratiti Gospodnji blagoslov.

Podijelit ću sa vama iskustvo u prilog ovoj ideji. Jednog ljeta, kada sam imao 16 godina, uključio sam se u dvomjesečni program kolportaže kako bih zaradio novac za sljedeću školsku godinu. Naša mala kolporterska grupa odsjela je u kampu u Soquelu, Kalifornija. Naše područje kolportaže obuhvaćalo je i Monterey i Santa Cruz. U vrijeme održavanja tog projekta već sam imao jednogodišnje iskustvo u kolportaži. Smatrali su me za jednog od boljih kolportera budući da sam uspio savladati svoju stidljivost i sada sam znao kako ostvariti dobru komunikaciju. Prilikom kolportaže, pitali bismo

kupce jesu li religiozni, posjećuju li crkvu. Ako bi odgovorili potvrdno, onda bismo im ponudili religijske knjige. Također, ako bi oni na moje pitanje o duhovnosti odgovorili potvrdno, ja bih im slatkorječivo objasnio kako će novac od prodaje knjiga biti iskorišten za plaćanje školarine u školi gdje su me učili kako ostvariti osobnu zajednicu s Isusom. Budući da sam bio iskusan i dobar govornik, tako sam lijepo isticao tu činjenicu da su mnogi kupovali knjige samo zbog mog uvjerljivog nastupa.

Svako večer, kada bismo se vratili iz kolportaže u kamp, uspoređivali smo naša iskustva toga dana, i ja sam uvijek bio ponosan jer sam prodao tako mnogo knjiga. Vidite, kad sam govorio ljudima o vjerskoj školi, i da su nam oni pomogli da bolje upoznamo Isusa, ja sam govorio istinu, ali ne potpuno. Ja bih tu rečenicu izgovorio tako osjećajno i sa toliko vatre, da bi to uvjerilo slušatelja kako sam ja veoma duhovna osoba, kako imam duboko osobno iskustvo s Isusom. Ipak, to nije bio slučaj. Iako sam volio Gospoda, ja sam bio sve samo ne duhovan. Zapravo sam bio veoma svjetovan, ali sam se u govoru o duhovnosti koristio tom osjećajnošću i strastvenošću kako bih dodatno povećao svoje postignuće u prodaji, i to mi je tako dobro uspijevalo! Sve dok jednog dana to nije postalo nedjelotvorno.

Tog dana postojali su svi uvjeti za sjajan kolporterski uspjeh. Vrijeme je bilo lijepo, susjedstvo je bio ugodno, ljudi su bili ljubazni, a ja sam se osjećao jako dobro i optimistično. Međutim, iz nekog razloga nisam mogao prodati nijednu knjigu. Pomislio sam da se možda ne trudim dovoljno oko svoje tehnike emotivnosti i strastvenosti. Zato sam udvostručio napore i sve uložio u to. Siguran sam da sam to radio toliko dobro da bih, ako bi tu bio prisutan

filmski producent, osvojio Oskara. Vidite, bez obzira koliko sam se jako trudio tog dana, nisam imao uspjeha. Kako se dan bližio kraju, u meni je započela unutrašnja duhovna borba. Sveti Duh me počeo osvjedočivati i natjerao me da se zapitam – tko sam ja to, da mogu varati i lagati ljudima, navodeći ih da vjeruju kako imam tako dubok duhovni odnos s Gospodom, samo da bih mogao povećati prodaju knjiga? Kako je ta duhovna borba postajala sve jača i jača, ja sam se borio protiv osvjedočenja Svetog Duha. Mislio sam da mogu nadmašiti uvjerenja te da samo poboljšam svoju tehniku, ali bez obzira na moje velike napore, ništa nije uspijevalo. Ubrzo se dan završio, a ja nisam imao nijednu prodanu knjigu. Tog dana sam otišao kući pognute glave. Znao sam da me Bog voli i želi da istinski predam svoj život Njemu kako bi mi mogao dati nebeske blagoslove i dubok odnos sa Njim. Ali ja to nisam želio. Idućeg dana pošao sam u kolportažu, kao i obično, pun energije, strasti i emocija – ali opet nisam prodao ništa. Na kraju tog drugog dana, bez prodanih knjiga, bio sam slomljen. Te noći sam odlučio otići na plažu i moliti se Bogu. Budući da smo bili bukvalno na rubu obale oceana, trebalo mi je samo nekih 5 minuta da stignem do pijeska. Iskrao sam se oko 23h, jer me bilo sramota da moji cimeri znaju što radim. Kada sam stigao do pijeska, kleknuo sam i borio se s Bogom u molitvi kao što sam naučio da je činio i Jakov: „Tada Jakov osta sam. I neki se čovjek hrvao s njim dok nije zora svanula.“ (*Postanak 32,24.*). Nakon što sam, bar tako je meni djelovalo, proveo čitavu vječnost u molitvi – da mi Gospod oprost i pomogne da Mu se predam – ustao sam, osjećajući sigurnost, i vratio se u krevet. Kada sam pogledao na sat, bilo je oko 02:30 ujutro.

Sljedećeg jutra, kada sam počeo s kolportažom, nisam primijetio ništa

neobično ili drukčije u pogledu mojih osjećanja i duhovnosti. Pitaoh sam se kakve ću rezultate imati tog dana; počeo sam sumnjati hoće li mi Bog pomoći, čak sam se pitao sjeća li se On vremena koje sam proveo s Njim ranije tog jutra. Kako sam prošao prvih nekoliko kuća, počeo sam s prodajama, isprva malim, jedne ili dvije knjige. Zatim sam počeo prodavati komplete (5 ili 6 knjiga) i dobivati više novca. Prodao sam mnogo duhovnih knjiga, a uz to sam s mnogim kupcima i razgovarao i molio se. Uskoro se dan završio, i to je za mene bio najbolji dan tog ljeta, zaradio sam preko 300 američkih dolara. Idući dan je također bio nevjerojatan. Tužna stvar je ta što sam nakon dva dana prestao s molitvom i čitanjem Biblije i izgubio duhovno iskustvo koje sam stekao ranije, one noći na obali. Uskoro se to počelo odražavati na moje prodaje, te su se one smanjile. Iako sam privremeno izgubio to duhovno iskustvo, naučio sam najvrjedniju pouku koju i danas dijelim s drugima, naročito s mladima koji se obučavaju za kolportere. Bog želi vaše srce, i to cijelo, naročito u djelu kolportaže, ako želite biti stalno blagoslovljeni.

Nadahnuće nam govori ove ključne riječi: „Kolporter i svakodnevno trebaju sebe posvećivati Bogu kako bi njihove riječi i djela bili miris života za život, te širili spasonosni utjecaj. Razlog zašto mnogi nisu imali uspjeha u kolporterskom radu leži u tome što oni nisu istinski kršćani i ne poznaju duh obraćenja. Oni poznaju teoriju kolporterskog rada, ali ne osjećaju ovisnost o Bogu.“ – *Služba kolportera 48.*

Riječi koje se ne mogu dovoljno često ponoviti su: „Predaj potpuno svoje srce Gospodu! Potpuno, potpuno, potpuno.“ „I ljubi Gospoda Boga svog svim srcem svojim i svom dušom svojom i svim umom svojim i svom snagom

svojom“ (Marko 12:30).

Primjereno pripremljeni

Ako je osoba istinski obraćena, ona neće biti zadovoljna samo time što je njeno duhovno stanje dobro. Kolporter će stremiti spoznati kako stalno napredovati, naučiti i zadobiti još više mudrosti od Boga. „U kolporterskom radu moguće je postići veći uspjeh nego do sada. Kolporter ne treba biti zadovoljan svojim radom ako stalno ne napreduje. On se mora temeljno pripremiti i ne treba koristiti samo unaprijed pripremljen govor, već Gospodu treba dozvoliti da radi i govori preko njega. Kristova ljubav koja prebiva u njegovom srcu osposobit će ga da pronađe pogodan način pristupanja pojedincima i obiteljima.“ – *Služba kolportera 55.*

„Potrebni su razumni mladi ljudi koji od Boga dobivene intelektualne sposobnosti cijene i njeguju s mnogo pažnje. Sposobnosti se upotrebom još više razvijaju, i ako duhovno obrazovanje nije zanemareno, karakter će se skladno izgraditi. Ono što je potrebno za napredovanje dostupno je svakom. Nitko neka ne razočara Učitelja time što će kao nerodna smokva imati samo lišće bez roda. Odlučnost u onome što treba učiniti, posvećena Kristovom milošću, učinit će čuda.“ – *Služba kolportera 56.*

Biti pravi kolporter znači stalno učiti – učiti iz vlastitih grešaka, učiti promatrajući one kojima kolportiramo, učiti i od suradnika kolportera, ali najvažnije – učiti od samog Krista kroz nadahnuće Svetog Duha. „Neka kolporter i budu vjerni učenici, koji uče kako uspješno obavljati svoj rad, neka njihove oči, uši i um budu otvoreni primiti mudrost od Boga da bi mogli pomoći onima koji propadaju uslijed nepoznavanja Krista. Neka svaki radnik usmjeri svoje snage i upotrebi svoje sile

za najvažniju od svih službi – spasiti ljude iz sotonskih zamki i povezati ih s Bogom, čineći da lanac ovisnosti kroz Isusa Krista bude čvrsto povezan s prijestoljem okruženim dugom obećanja.“ – *Služba kolportera 56.*

Istaknuti u odijevanju, ponašanju i djelima

Pobožan kolporter treba biti primjer uvijek i u svakom djelokrugu života. Počnimo sa vanjskim izgledom i odijevanjem. Ovo spominjem prvo, zato što način odijevanja ostavlja prvi utisak na kupca, od trenutka kad otvori vrata i ugleda kolportera. Vanjski izgled ne obuhvaća samo

odijelo koje nosimo na sebi, već sve ono što ima veze sa prvim dojmom koji ostavljamo. Na primjer, kako je kosa očišćana i počesljana, jesu li su nokti odrezani i čisti, je li je naše tijelo čisto i ugodnog mirisa, i je li je naša odjeća uredna, izglacana i prikladna za kolportera. Moramo se stalno sjećati da mi predstavljamo Boga u svemu što činimo, i da je naš Bog - Bog čistoće i mira.

„Neurednost u oblačenju nanosi sramotu istini u koju vjerujemo. Svatko treba biti svjestan da je predstavnik Gospoda Isusa Krista. Čitav život treba biti u skladu s biblijskom istinom... To nije nešto što ne ostavlja nikakve posljedice,

već ima utjecaja na druge sada i u vječnosti. Vi ne možete očekivati da vam Gospod podari uspjeh u pridobivanju duša za Njega ako vaše ponašanje i izgled nisu prirodni i ako ne steknu poštovanje drugih. Istina se veliča čak i urednošću u oblačenju.“ – *Služba kolportera 65.*

Ponašanje je način na koji se držimo. To može uključivati mijenjanje loših i gajenje dobrih, novih navika. „Kolporteri trebaju biti učtivi i uljudni. Njihovo ponašanje ne treba biti izvještačeno i neprirodno već ugodno, što je prirodna posljedica dobrote u srcu i želje da slede Isusov primjer. Oni trebaju biti pažljivi, brižni,

vrijedni, obzirni, trudeći se slaviti Boga na način da budu ono što mogu postati uz Njegovu pomoć. Isus je dao Sebe kao žrtvu da bi oni mogli uspostaviti ispravan odnos s Bogom i svojim bližnjima, a božanska pomoć udružena s ljudskim naporima osposobit će ih da dostignu visoki stupanj savršenstva. Kolporter treba biti čestit kao Josip, krotak kao Mojsije i umjeren kao Daniel, i tada će ga sila Božja pratiti kud god pođe.“ – *Služba kolportera 64.*

Vješti i ugodnog govora

Nakon vanjskog izgleda i ponašanja, govor je sljedeća osobina

koju će primijetiti kupci dok je kolporter na njihovim vratima. Sjetite se da trebamo predstavljati Krista u svemu što činimo. Trebamo paziti da ne govorimo prebrzo, presporo, preglasno ili previše tiho, dok nudimo naše knjige. Naše riječi trebaju biti jasne i razgovijetne, bez mrmljanja. Kolporter uvijek treba biti svjestan da je svaka osoba drukčija i da će vjerojatno morati svakome pristupiti na drugačiji način. Na primjer, sa starijom osobom možda će trebati malo pojačati glas, ali ne i vikati – dok bi, kad dijete otvori vrata, bilo potrebno govoriti tišim i nježnijim tonom, kako ga ne bismo uplašili. „Gospod Bog dade mi jezik vješt, da bih znao kako u pravi trenutak reći riječ umornome“ (*Izaija 50,4*).

„Od svih darova koje je Bog dao čovjeku, nijedan nije dragocijeniji od dara govora. Ako je posvećen Svetim Duhom, govor postaje sila na dobro. Jezikom uvjeravamo i osvjedočavamo, njim se molimo i slavimo Boga i njim prenosimo divne misli o Iskupiteljevoj ljubavi. Pravilnom upotrebom dara govora kolporter može posijati dragocjeno sjeme istine u srce mnogih ljudi.“ – *Služba kolportera 70*.

„Kada govorite, neka svaka vaša riječ bude cijela i pravilno izgovorena, svaka rečenica jasna i razgovijetna do posljednje riječi. Mnogi na kraju rečenice spuštaju svoj glas i govore tako nerazgovjetno da misao gubi svoju silu. Riječi koje su dragocjene i vrijedne spominjanja treba naglasiti izgovarajući ih jasnim, izražajnim i razumljivim glasom. Ipak, nikad nemojte tražiti riječi koje će ostavljati dojam da ste učeni. Što je vaša jednostavnost veća, vaše će riječi biti razumljivije.“ – *Služba kolportera 71*.

Vrijedan radnik, koji se moli

Biti vrijedan radnik u službi Gospodnjoj znači da Mu dajemo

naše najbolje u svemu, naročito u energiji i revnosti. Revnost i energiju ne treba uložiti samo u tjelesnim naporima, dok kolportiramo od vrata do vrata, već i u duhovnom životu, dok uz molitvu i proučavanje Božje Riječi vršimo pripremu svog srca. Pobožni kolporter treba se probuditi rano ujutro, biti marljiv u osobnom zalaganju i molitvi, tražeći Božje vodstvo tijekom dana. Molite se kako bi vam Bog svojim providenjem omogućio susrete s ljudima, da vas osposobi što, kako i kada da govorite kada se nađete pred njihovim vratima. Marljivost treba pokazati u tome da hodamo brzo, a ne da vučemo noge od vrata do vrata, znajući kako dragocjenu vijest trebamo prenijeti, i kako malo vremena imamo za to.

„Božje sluge ne smiju biti ‘lijeni u poslu, već ognjeni u duhu služeći Gospodu.’ Ravnodušnost i zanemarivanje upotrebe sposobnosti na najbolji mogući način, ne predstavljaju pobožnost. Kada uvidimo da radimo za Boga razumjet ćemo bolje nego ikada ranije svetost duhovne službe. Tada ćemo posvetiti život, budnost i postojanu odlučnost u izvršenju svake dužnosti. Religija, čista i neokaljana, vrlo je praktična. Ništa osim usrdnog, iskrenog rada neće pomoći u spašavanju duša. Svoje svakodnevne dužnosti trebamo učiniti djelima pobožnosti, stalno napredujući u korisnosti, jer svoj rad promatramo u svjetlosti vječnosti.“ – *Služba kolportera 77*.

„Imajte na umu da vjerno služenje, bez obzira na poziv ili društveni položaj, predstavlja poticaj za razvoj karaktera. U svemu što radite budite točni i marljivi; nadvladavajte sklonosti ka iznalaženju lakšeg posla.“ – *Zdravlje i sreća, 446*.

Iz prvog dijela ovog članka zapamtili smo kako je molitva od neprocjenjivog značaja za

istinski uspjeh kolportera. Dok obučavam mlade kolportere, ja im iznova ponavljam da se nikad ne možete previše moliti. Ustanite rano ujutro da se molite, molite se u vozilu, na putu prema mjestu gdje ćete kolportirati, molite se dok prolazite između kuća, uputite zahvalnu molitvu nakon svake prodane knjige. Uputite molitvu vjere i nakon što budete odbijeni, molite se, molite se, molite se. „Sa svakovrsnom molitvom i iskanjem molite u svakoj prigodi u Duhu“ (*Efežanima 6:18*).

„Poniznost i usrdnost u molitvi učinit će u širenju naših knjiga više nego sve moguće ukrašavanje u pripremi i oslikavanju istih, koje je uobičajeno u svijetu. Ako radnici poklanjaju svoju pažnju onome što je istinito, živeći u skladu s tim; ako se mole u vjeri imajući puno povjerenje u vodstvo Svetog Duha, Njegova sila izlit će se na njih u snažnim nebeskim izljevima, i to će na srca zainteresiranih ostaviti pravi i trajan dojam. Zato, molite se i radite, radite i molite se, i Gospod će biti s vama.“ – 6. *Svjedočanstvo, 294*.

Zaključak

Naš Gospod i Spasitelj Isus Krist uskoro dolazi. Neka Sveti Duh nadahne nas i naročito naše mlade, da pođemo u kolportažu, ovu dokazanu uspješnu metodu nošenja istine svijetu. „Sjećaj se svoga Stvoritelja u danima svoje mladosti.“ (*Propovjednik 12:1*). Raznosimo naše knjige kao „jesenje lišće“. Ako budemo slijedili Božji plan kolportaže, nama je osiguran uspjeh. Držimo se vjerom obećanja: „Takva će biti moja riječ koja izlazi iz mojih usta: neće mi se vratiti prazna, nego će ostvariti ono što želim i uspijevati u onome za što sam je poslao.“ (*Izaija 55,11*.)

Ime nad svakim imenom Emanuel

Sion

Vokalno - instrumentalni sastav

Koncert ZBORA SION U DARUVARU

Igor Aradski

Ovog proljeća, 23. travnja 2019. vokalno-instrumentalni sastav Sion održao je koncert kršćanske glazbe pod nazivom "Emanuel - Ime nad svakim imenom" u Kino dvorani Pučkog otvorenog učilišta u Daruvaru.

Sastav Sion je započeo s radom 2003. godine u Zagrebu kad se okupilo nekoliko mladih volontera sa željom da slave Boga pjesmom. Kroz godine su se članovi mijenjali, ali se i njihov broj povećavao. Novo

proširenje i pomlađeni sastav, koji broji petnaestak članova, donio je želju da se ponovno organiziraju javni koncerti i izvan crkvenih prostora. Voditeljica zbora, prof. glasovira, Andrea Vončina, svoj entuzijazam je prenijela na članove zbora što je uz dobru radnu atmosferu na probama polučilo odličan rezultat. Članovi sastava su zahvalni Bogu što je sav trud oko putovanja i mnogih sati vježbanja na probama na kraju nagrađen prekrasnom prilikom da svojim glasovima hvale Njegovo ime u kino dvorani i na taj način šire istinu o Njemu. Velik broj posjetitelja iz Daruvara i okolice mogao je slušati pjesme o Božjoj ljubavi prema grešnicima i želji da ih spasi, a nakon koncerta su na dar

dobili knjigu Put Kristu. S istim ciljem se planira snimanje CD-a te održavanje još koncerata širom Hrvatske.

Na našem YouTube kanalu (rpsdHR) objavljene su video snimke s koncerta te ih možete ne samo pogledati, već i podijeliti sa svojim prijateljima ili na društvenim mrežama.

Link na YouTube playlistu gdje možete pronaći sve izvedene pjesme: bit.ly/sion-concert

Sion
Vokalno - instrumentalni sastav

Medunarodni OMLADINSKI SASTANAK U ČEŠKOJ

Mirta Vončina

Od 30. lipnja do 7. srpnja 2019. održan je međunarodni sastanak za mlade u Češkoj, u lijepoj prirodi, pod naslovom Budi različit. Mladi iz Hrvatske su uz pomoć crkve i donatora dobili priliku ići i uživati blagoslove ovakvih sastanaka. Bilo je puno mladih iz različitih država, a najviše iz Ukrajine.

Glavni gosti, naši govornici, bili su brat Paul Chapman iz Australije, brat David Žic i brat Adrian Finaru iz SAD-a. Svaki od njih je imao svoju temu o kojoj je govorio preko tjedna pa je tako brat Chapman imao nekoliko predavanja kojima je dočarao detalje Kristovog drugog dolaska i ljepotu nove zemlje te nam je uputio poziv da ispitujemo svoj život svaki dan kako bismo bili spremni. Brat Žic imao je temu o evoluciji kao teoriji koja zahtjeva vjeru jer nije znanstveno potvrđena. Predstavio nam je i nekoliko znanstvenih otkrića koja znanstvenici nisu prihvatili upravo zato što ta znanstvena otkrića pobijaju teoriju evolucije, a na kraju

nam je uputio poziv da širimo ove dokaze i istine s drugima koji za to još ne znaju. Brat Finaru iznosio je različite teme koje uključuju kršćanski odgoj, organizaciju crkve i zalaganje za druge. U večernjim satima imali smo program u kojem su govornici odgovarali na pitanja mladih napisana na papiriće tijekom dana.

Slobodno vrijeme mladi su provodili igrajući različite zanimljive zajedničke igre u timovima, a svaki dan prije igara jedan od govornika ispričao je jednu priču kojom je igru povezo s duhovnim životom. Također smo išli na izlet u Prag gdje smo proveli lijepo vrijeme u šetnji i druženju.

U petak navečer propovijed je održao brat Finaru kojom nas je poučio da trebamo biti svjedoci za Boga svojim životom, a na završetku programa najavljena je noć molitve. Događaj iz Biblije koji je bio vodilja ove ideje je priča o opsjednutom mladiću koji je bio oslobođen pa je htio pratiti Isusa, ali mu Isus to nije dopustio već mu je rekao: „Pođi kući svojoj, k svojima, pa im javi sve što ti je učinio Gospodin i kako ti se smilovao.“ (Marko 5:19) Noć molitve je počela u 23 sata u petak navečer

i završila je u 7:30 sljedećeg jutra. Svatko je imao pet minuta za molitvu za sve nas kako bi imali iskustvo s Bogom koje bi mogli dijeliti s drugima.

U glavnoj propovijedi u subotu, br. David Žic je naveo primjer prijatelja bolesnika kojeg su kroz krov spustili k Isusu kako bi ga On izliječio. Oni su imali snažnu vjeru i ona je spasila ovog bolesnika. Isto tako i mi trebamo našu vjeru širiti drugima i duhovnim zalaganjem podizati naše prijatelje i ljude oko nas. Na kraju, dok smo pjevali završnu pjesmu, pozvao je sve mlade, koji žele imati ovakvu vjeru i dijeliti ju s drugima, da izađu te se molio za njih.

U popodnevним satima održan je koncert kršćanske glazbe, na kojem je uz sudionike iz raznih zemalja, sudjelovala i grupa mladih iz Hrvatske. Uz puno zajedničkog druženja završen je i ovaj sastanak i zahvalna sam Bogu na ovakvim prilikama koje nam pruža. Vjerujem da je svatko mogao naučiti nešto novo i korisno za svoj duhovni život i steći nova iskustva te se veselim sličnim prilikama u budućnosti.

Seminar BIBLIJSKE ŠKOLE

Goran Anđelić

Biblijska škola Svjetionik ovog je ljeta, od 24. do 29. lipnja 2019. u Lipiku održala seminar pod naslovom „Opravdanje vjerom“. Predavač je bio br. David Žic, a cilj seminara je bio da se polaznicima ponudi čvršća duhovna hrana. Svaki dan, imali smo četiri predavanja prije podne, zatim nakon ručka i kraćeg odmora dva ili tri predavanja kasnije popodne. Stalnim polaznicima Biblijske škole svaki dan su se

priključivali novi, od kojih su neki dolazili popodne, nakon posla.

Kroz predavanja imali smo prilike učiti o važnom učenju i načelu crkve a to je opravdanje vjerom. Kroz niz predavanja, između ostalog, imali smo prilike razumjeti usporedbu o dobrom Samarijancu na jedan drugačiji i produbljen način, gledajući ju iz perspektive unesrećenog čovjeka. To znači da sam ja, i svaki grešnik na zemlji, taj unesrećeni čovjek kojemu je potrebna pomoć i izbavljenje Spasitelja. Opširno su predstavljene okolnosti i atmosfera na povijesnom zasjedanju GK 1888. g. u Minneapolisu kad je objavljena vijesti „Krist, naša pravednost“. Kako je vijest tada nailazila na otpore među adventistima jer je ljudsku pravdu

i zasluge prikazala kao bezvrijedne, tako i danas adventisti mogu deklarativno prihvaćati vijest o opravdanju vjerom u Kristove zasluge, a u praksi se dičiti vlastitim dobrim djelima i uzdati se u njihove zasluge. Zato je uz pravilno razumijevanje ove istine presudno hoćemo li biti spremni poniziti se i odreći svog „ja“. Stoga, svakodnevno trebamo iskustvom živjeti veličanstvenu, spasonosnu istinu i zahvalno reći: „Kriste, Ti si moja pravednost!“

Da smo ponukani na dublje proučavanje ove važne teme pokazali su razgovori u kojima smo se i nakon nekoliko tjedana, vraćali na temu opravdanja vjerom. Neka su se pitanja tek dotakla i uočilo se da o tome treba još detaljnije istraživati.

Ljetni DUHOVNI SABOR

Upozorenje apostola Petra: „Približio se svršetak svega! Osvijestite se i otrijeznite za molitvu!“ -1. Pet. 4,7. bio je moto ovogodišnjeg ljetnog duhovnog sabora koji je održan od 26. do 28. srpnja 2019. g. u Lipiku.

Propovijedi na saboru su sadržavale informacije koje se mogu povezati i protumačiti kao jedan od putokaza posljednjeg vremena. Uz to, nudile su ne samo zaključak što trebamo raditi već i upotrebljive, praktične savjete kako to u svakodnevnom životu i ostvariti. Poticajne i nadahnjujuće misli s jasnim tekstovima koji svakog dodiruju bile su svakako najdragocjenije sastavnice svih propovijedi.

Glavni govornik na saboru bio je gost br. Csongor Matyas, koji je

nakon 10 godina rada u Australiji preselio s obitelji u Austriju. Inače, započeo je svoj rad kao mladić u Mađarskoj a nakon završetka misionarske škole u Njemačkoj odlazi raditi na Novi Zeland i Australiju.

On je u subotu dopodne govorio o vjerskim i društvenim obilježjima posljednjeg vremena. Posebno je osvijetlio poznato proročanstvo ap. Petra iz 2. *Timoteju poslanice 3,1-5*: „A ovo znaj: u posljednjim danima nastat će teška vremena. Jer ljudi će biti sebeljupci, srebroljupci, hvalisavci, oholice, hulitelji, roditeljima neposlušni, nezahvalni, ...umišljenici, ljubitelji užitaka više nego ljubitelji Boga. Imaju obličje pobožnosti, ali su se sile njezine odrekli. I njih se kloni!“ Ovo se proročanstvo upadljivo ispunjava u suvremenom društvu u kojem živimo i to na svim stranama svijeta. Ljudi su više nego ikad ranije

okrenuti sebi, svojim interesima i užicima.

Jedno od opasnih učenja pokreta “New Age” koje je postalo dijelom suvremenih evangelizacijskih struja u protestantizmu je „voljeti sebe“. Mnogi psiholozi, čak i kršćanski profesionalni savjetnici, pripisuju probleme društva, posebno među mladimakoji pokazuju antisocijalno ponašanje navodnom nedostatku “pozitivnog samopouzdanja” ili “samopoštovanja”. Kao rezultat ovoga, sada imamo vrlo sebično društvo. Prvo „JA“, a onda svi drugi i sve ostalo. Pohlepa kod ljudi također je velik problem današnjeg društva. Uvijek želimo više od onoga što imamo. To je požuda koja postaje opsesija u našem životu. Ne obožavamo zlatne slike, mi obožavamo stvari. Što više stvari i novca imamo to snažnije govori o nama i time ulazimo u viši društveni rang. Nažalost, ponekad

se to očituje i u crkvi. Neke pojave i kretanja koja polako postaju svakodnevica pronicljivo je detektirao i prepoznao kao vrlo jasne znake kraja.

U popodnevnom bogoslužju osim pjesama, kraćih izlaganja i izvještaja, prisustvovali smo svečanom predstavljanju novog stalnog službenika naše zajednice, br. Gorana Anđelića, te unaprjeđenju br. Daniela Poropata u status pastira. Želimo da ih Božji blagoslov prati u budućem radu a naše molitve budu trajna podrška.

U drugoj propovijedi br. C. Matyas je kritički razmatrao duhovnost Božje crkve u posljednjem vremenu. Umjesto da put Božjeg naroda ide prema gore i naprijed, prema pobjedi, on se kreće suprotno. Umjesto uspoređivanja s Isusom, savršenim mjerilom, vjernici se mjere jedni s drugima a svijet se tako uvukao među nas da u mnogočemu i ne postoji jasna razlika. Na nas se s pravom može primijeniti Kristova usporedba o deset djevoja koje su, kad je zaručnik okasnio, sve zaspale. I ludima i mudrima se dogodila ista stvar, izgubile su sposobnost razlikovanja vremena. Zato je dolazak zaručnika sve iznenadio.

Kad razmišljamo o tome koliko je naš život zapravo neizvjestan i kako ne znamo hoćemo li uopće sutra biti živi, s pravom se zaključuje da je svakog dana kad odlazimo na počinak primjenjiva opomena „približio se svršetak svega“. Biti stoga svakodnevno trijezan u molitvi zvuči kao pouzdana formula koja nas štiti od nepredvidivih životnih iznenađenja.

Bogoslužje u nedjelju obilježilo je krštenje sestre Dragane Marinović. Obred biblijskog krštenja obavljen je u prekrasnom brdovitom krajoliku Kovačevca. Govor prirode ovdje je toliko 'glasan' da svakoga potiče na ozbiljna promišljanja, a duhovne pjesme i svečana atmosfera obreda 'dirnula' je srca i slučajnih posjetitelja.

Iako je izgledalo da će svakoga trenutka početi padati kiša i već su se pripremali kišobrani, oblaci kao su zastali dok nije obavljen obred. Na licima prisutnih izmjenjivali su se iščekivanje, radost, ganutost i suze radosnice. Iako je obred krštenja simboličan čin, on javno potvrđuje važnu odluku i odabir životnog 'hoda s Bogom' pa su riječi br. Vjekoslava Vončine: „...po vjeri tvojoj i po obećanju tvom krštavam te u ime Oca, Sina i Svetoga Duha“ te uranjanje u vodu, što je vrhunac obreda, bile praćene s najvećom pažnjom.

Radosno ozračje u molitvenom domu, obilježilo je obred primanja u članstvo sestre Dragane i završno bogoslužje.

Nadahnete riječi, dobre misli i kršćansko zajedništvo dragocjeni su blagoslovi koje nosimo s ovog ljetnog sabora.

Boris Bosanac

Dječja škola

David Manojlović

Miki Špoljar

Obiteljski SEMINAR

Marina Bosanac

Zamišljen da okupi bračne partnere, a u isto vrijeme ponudi zanimljiv sadržaj i djeci, u Lipiku je 4. i 5. kolovoza 2019. održan još jedan obiteljski seminar pod naslovom „Je li ljubav dovoljna?“ na kojem je sudjelovalo 25 odraslih i 15 djece.

Ponekad se misli da seminari koji obrađuju teme o braku trebaju samo onima koji imaju ozbiljne poteškoće, redovite nesporazume ili opasne bračne krize. Međutim, kao što o duhovnom odnosu s Bogom redovito istražujemo i učimo kako bismo ga upotpunili i usavršili tako je potrebno i kompleksnom odnosu kao što je bračni odnos, posvetiti vrijeme te razmotriti

potrebe, osjećaje i reakcije sebe i svog partnera.

Često su oni, koji već imaju višedesetljetni bračni staž uvjereni, da o braku uglavnom sve znaju te da se u njihovom braku više i ne može nešto usavršiti ili mijenjati pa u sudjelovanju na takvim seminarima ne vide praktični dobitak za svoj brak. Međutim, ovakvi seminari svakako koriste i mlađim i starijim bračnim parovima kako bi „dom bio malo Nebo na Zemlji, mjesto na kome se ljubav ne guši, već njeguje.“ -*Temelji sretnog doma 15.3*

U nedjelju, prvog dana seminara, br. Mladen Aradski održao je tri predavanja s naslovima: Začarani krug nerazumijevanja, Ona čezne za ljubavlju i Njemu treba poštovanje koji su se temeljili na savjetu apostola Pavla: „Dakle, neka svaki od vas ljubi svoju ženu kao sebe

samoga, i žena neka poštuje svoga muža.“ -*Efežanima 5:33.*

Prvo predavanje govorilo je o razlikama između muškarca i žene te kako postojeće razlike u načinu razmišljanja, prioritetima i potrebama utječu na nastanak nesporazuma i sukoba. Svi polaznici imali su priliku zapamtiti kako funkcionira začarani krug u kojem žena ukoliko se osjeća nevoljenom prema svojem mužu reagira bez poštovanja, a muž zatim na njeno nepoštovanje reagira bez ljubavi. Iz začaranog kruga moguće je izaći ukoliko se primjeni Biblijska ‘jednadžba’: „Dakle, neka svaki od vas ljubi svoju ženu kao sebe samoga, i žena neka poštuje svoga muža.“ -*Efežanima 5:33.* Ovaj savjet apostola Pavla potvrdila su i znanstvena istraživanja poznatog bračnog savjetnika, dr. Johna

Gottmana, koji je analizirao odnose 2000 bračnih parova tijekom 20 godina te došao do dvije najvažnije sastavnice sretnog i stabilnog braka - ljubav i poštovanje.

Drugo predavanje govorilo je o potrebama žena i savjetima muškarcima kako kroz različite aspekte života ženi mogu dati do znanja da je voljena te kako izraziti ljubav. Pet osnovnih načina kojima muž svojoj ženi pokazuje da je voli su bliskost, otvorenost, razumijevanje, pomirljivost i odanost. Ukoliko se žena osjeća voljenom automatski će se prema svojem mužu odnositi s poštovanjem. Upravo o poštovanju je govorilo treće predavanje s naslovom Njemu treba poštovanje. Ovo predavanje je bilo više usmjereno ženama. Objašnjeno je kako muškarac funkcionira te koliko mu je važno da osjeća poštovanje svoje žene. Dani su praktični savjeti i pitanja za razmišljanje i preispitivanje – Jesam li uvijek uz svojeg muža i dajem li mu do znanja da ga podupirem u njegovom poslu? Pokazujem li da poštujem i cijenim njegovu želju da štiti mene i našu obitelj?

Nakon drugog i trećeg predavanja svi polaznici imali su priliku riješiti anonimnu anketu sa zanimljivim pitanjima koja su navodila na dublje razmišljanje i analizu odnosa u vlastitom braku.

Tijekom predavanja bračnim partnerima, za djecu je bio organiziran vrlo sadržajan program koji se sastojao od poučnih priča iz Biblije, kreativnih radionica i zajedničkih igara na otvorenome, a vodili su ga Daniel P. i Dijana S. uz pomoć Estire M., Mirte V., i Nele A. Nakon održana tri predavanja slijedio je ukusan ručak kojeg je pripremio br. Denis I., a poslije ručka druženje na obližnjem izletištu uz jezero Raminac.

Drugog dana seminara organiziran je izlet u etno centar Mato Lovrak u Velikom Grđevcu, gdje se razgledala stara vodenica, seoska kuća opremljena starinskim kućnim namještajem i sadržajima te razni poljoprivredni alati. Djeci je najzanimljivija za istraživanje bila stara parnjača, s nekoliko vagona. I odrasli i djeca uživali su u zajedničkom druženju, igrama i korisnim razgovorima. Svi polaznici seminara ponijeli su svojim domovima lijepe uspomene i korisne savjete čijom će primjenom imati još skladniji brak i složnu obitelj.

Što je DRSKOST? (II)

Peter D. Laušević

Kako može uključivati i mene?

U zadnjem poglavlju knjige Poruka mladima, diskutiramo o učestalom problemu pretpostavki i objašnjavamo kako je to suprotno istinskoj vjeri. Postoji mnogo načina kako se pretpostavka može manifestirati. Jedan od najgorih grijeha pretpostavki jest da mislimo da smo već stigli na nivo nepogrešivog karaktera ili nekako zamišljamo da je grijeh nešto što nas više neće napadati otkako smo svoj život predali Kristu i krstili se. „Ako kažemo da nemamo grijeha,

sami sebe zavaravamo, i istina nije u nama“ (1. Ivanova 1:8.) S ovakvim tipom stava, nemamo ništa što bi priznali i stoga ništa za što bi primili oprost. Ali, „ako priznamo svoje grijeha, On je vjeran i pravedan da nam ih oprost, i da nas očisti od svega što je nepravedno. Ako kažemo da nismo zgriješili, mi ga činimo lašcem, i njegova riječ nije u nama“ (1. Ivanova 1:9.10.)

„Stav Pavla je stav kojeg bi trebao prihvatiti svaki sljedbenik Krista; jer bi uvijek trebali paziti na naš put, težiti za pravednim zbog krune besmrtnosti. Niti jedan ne može tvrditi da je savršen. Pustite neka anđeli zapisničari pišu o svetim poteškoćama i borbama naroda Božjeg, neka zapišu njihove molitve i suze; ali ne dopustite da Bog bude obeščaćen proglasima ljudskih

usana, govoreći: „Ja sam bezgrešan. Ja sam svet.“ Posvećene usne neće nikada izustiti takve arogantne riječi. Pavle je bio sve do trećeg Neba, i vidio je i čuo stvari koje ne možemo ni opisati, ipak njegova skromna izreka je: „Jer nisam još dostigao, niti smo već savršeni, ali trudim se da budem.“ Neka anđeli nebeski pišu o Pavlovim pobjedama u borbi dobre vjere. Neka se nebo raduje njegovom utvrđenom putu prema nebu, držeći nagradu na vidiku zbog koje on govori za sve druge stvari da su ništa. Neka se anđeli s neba raduju govoreći o njegovim pobjedama, ali neka Pavle ne govori sam za sebe praveći velikim svoja postignuća.“¹

Što će li onda biti naš stav? „Ne kažem da sam već sve to postigao ili da sam već postao savršenim,

nego težim da to dosegnem jer je Krist dosegnuo mene. Ne smatram, braćo, da sam već postao kakvim trebam biti, nego da sam se sav dao na to da zaboravim ono što je iza mene i da hitim prema onomu što me čeka. Trudim se istrčati utrku do cilja i primiti nebesku nagradu kojoj nas je Bog, kroz Krista Isusa, pozvao u nebo.“ (*Filipljanima 3:12-14.*)

Glavni od razloga za grijeh pretpostavki jest oholost naše volje preko volje Božje. „Oholost dolazi pred pad, i oholi duh pred propast.“ (*Mudre izreke 16:18.*)

Takav je bio i slučaj Babilona. „Sazovite na Babilon strijelce, sve što zapinju lukove, opkolite ga sa svih strana: nitko da ne uteče! Platite mu po zasluži, vratite mu milo za drago, jer bi se oholio na Jahvu, Sveca Izraelova.“ (*Jeremija 50:29.*) Hebrejska riječ koja se koristi ovdje kao „ponos“ ima isti korijen kao i riječ koja je drugdje prevedena kao pretpostavka.

Druga ilustracija krivog tipa stava nađena je u slučaju Faraona, gdje je ista riječ u *Izlasku 18:11* prevedena kao riješeno s ponosom: „Blagoslovljen bio Gospod koji vas izbavi iz ruke egipatske i iz ruke faraonove, koji izbavi puk ispod ruke Egipćana. Sada znam da je Gospod veći od svih bogova; jer ih je nadmašio u onome čime su se ponosili“ (*Izlazak 18:10,11.*)

Međutim faraon nije bio jedini s ovim problemom. Čak su ga i djeca Izraela imala. Vjernici su se u dane Nehemije zakleli Bogu „ali oni, oci naši, radili su drsko, bili su tvrdokorni i nisu slušali zapovijedi tvojih. Ne htjedoše slušati, i nisu se spominjali čudesa tvojih, što si ih činio za njih. Oni postade tvrdovrati, izabraše sebi poglavara i htjedoše se vratiti u Egipat u ropstvo. Ali ti si Bog, koji oprašta, milostiv i milosrdan, spor na gnjev i bogat dobrotom. Nisi ih ostavio.“

(*Nehemija 9:16,17.*) Kakvog milostivog Boga mi imamo!

Još jedanput, trebamo naglasiti da je pretpostavka grijeh kada osoba zna i razumije volju Božju ali je odbacuje poslušati, namjerno se oslanja na milost Božju kako bi se njom pokrio. Čitamo u *Nehemiji 9:26.-29.* da iako su se djeca Izraela „opirala i bunila protiv Gospoda,“ On ih je ponovo vraćao natrag svom zakonu. „Ali oni ostadoše prkosni, ne poslušahu zapovijedi tvojih“, nego su grijehili protiv uredaba tvojih „(a čovjek koji ih vrši, živjet će po njima.) I okrenuli su buntovna leđa i otvrdnuli šije svoje — i nisu poslušali“.

Ovo se isto zove i pobuna ili vraćanje. „Jer buntovnost je kao grijeh vraćanja, a nepokornost kao bezakonje i idolopoklonstvo. Budući da si odbacio riječ Gospodnju, i on je odbacio tebe kao kralja.“ (*1. Samuelova 15:23.*)

Zašto su ljudi toliko skloni ovim grijesima? „Kad se osuda za zlo djelo ne izvrši brzo, tada je srce sinova ljudskih sklono činiti zlo.“ (*Propovjednik 8:11.*)

„Kako bi zahvalni trebali biti jer je naš Gospod spor na gnjev! Kako je divna misao, da Svemogućí stavlja uzdržanost iznad njegove velike moći! Gospod je uzdržan i dugo trpi, dok ljudsko srce često manifestira sklonost da drsko dodaje grijeh na grijeh!...Božje strpljenje ne bi trebalo otvrdnuti grješnika da nastavlja s prijestupima, trebalo bi ga navest da odlučno traži Božji oprost, da bi slova njegovog prijestupa bila izbrisana

iz nebeskog zapisnika.“²

„Zato što je Bog milostiv, i spreman oprostiti, postoje oni koji kažu da je sigurno i ne poslušati ga. Ali ovo je pretpostavka. Bog će oprostiti svima koji traže oprost i prestanu činiti grijeh. Ali oni koji izaberu ne poslušati ga ne mogu biti blagoslovljeni.“³

Jednu stvar koju ćete zapaziti u ovim referencama o ponosu i pretpostavkama je da se u svakom primjeru netko buni protiv Božjih zapovijedi. Psalmist kaže: „Ukorio si oholice; prokleti bili koji zastraniše od zapovijedi tvojih!“ (*Psalam 119:21.*)

To su oni koji ratuju protiv vjernih koji se drže Božjeg zakona: „Oholice pletu na mene laž, ali se ja svim srcem držim zapovijedi tvojih.“ (*Psalam 119: 69.*)

Dragi mladi, kakva bi dakle naša molitva trebala biti? „Zakon Gospodnji je savršen, dušu obraća; svjedočanstvo Njegovo je pouzdano, mudrim čini priprostoga. Propisi Gospodnji su ispravni, srce vesele; zapovijed Gospodnja je jasna, oči prosvjetljuje... Tko će razabrati svoje prijestupe? I od skrivenih me očisti! I od oholosti očuvaj slugu svojega, da ne ovladaju mnome. Tada ću biti neporočan, i bit ću nedužan od prijestupa velikoga.“ (*Psalam 19:7, 8, 12, 13.*)

Nastavlja se

Literatura:

1 - *The Signs of the Times*, 23. svibnja 1895.

2 - *The Upward Look*, str. 41.

3 - *The Story of Jesus*, str. 46.

Pir- ZDRAVA ŽITARICA

mag. biologije Seada Marić

Širom svijeta je prihvaćena i znanstveno dokazana činjenica da čovjekovo zdravlje danas najvećim dijelom ovisi o njegovu životnom stilu i prehrani. Ipak, veća čovječanstva pridaje malu važnost životnom stilu i prehrani. Čovjek uz ispravnu prehranu i disciplinirani životni stil može svoje zdravlje zadržati ili ga ponovno uspostaviti u više od 80% slučajeva, a tek 20% čine nasljedne bolesti, odnosno utjecaji okoliša.

Način života utječe na naš imunološki sustav koji, kad je oštećen, budi se i razvija mnoštvo autoagresivnih bolesti. Zbog svega toga treba mijenjati način prehrane i životni

stil. Pod promjenom načina prehrane podrazumijevamo, između ostalog, izbacivanje nezdravih namirnica i prerađevina te uvođenje zdravih i što jednostavnije pripremljenih. Jednu takvu, koju bez pretjerivanja možemo svrstati u grupu najzdravijih, predstavljamo u ovom članku.

Pir-jedna od najzdravijih namirnica

Pir (lat. *Triticum spelta*, krupnik, njem. Dinkel) ili prapšenica je jedna od najstarijih žitarskih kultura na svijetu. Potječe iz Azije. Za razliku od pšenice, lakše je probavljiv i nutritivno bogatiji. Gluten u piru ima sasvim druga svojstva od pšeničnog glutena, i ne utječe negativno na zdravlje. Prikladan je za ekološku proizvodnju. Jedinstven je po tome što svako zrno na klasu ima svoju ovojnicu, odnosno ljusku koja brani od svih nametnika. Čvrsta ovojnica čini pir otpornim na

sve vrste bolesti te ne treba nikakvu kemijsku zaštitu. Također, ne podnosi nikakva gnojiva, osim stajskih u vrlo maloj količini. Vrlo je cijenjeno od strane poljoprivrednika koji se bave uzgojem biodinamičkim metodama.

Najčešći proizvod od ove žitarice je pirovo brašno koje se koristi za izradu kruha i peciva. U trgovinama osim pirovog brašna, možete pronaći pahuljice, krekeri i griz.

Na nekoliko znanstvenih simpozija sveučilišta Hohenheim, (Stuttgart) predstavljeni su rezultati istraživanja hranidbene vrijednosti pira:

Pir sadrži visokokvalitetne i za život neophodne bjelančevine (12 – 20%).

Pir je bogat kompleksnim ugljikohidratima (do 75%) i biljnim vlaknima.

Pir sadrži sve minerale (kalcij,

selen, kobalt, željezo, fosfor, magnezij, kalij, bakar) i suplemente koji su potrebni za izgradnju kostiju i zglobova kao i elektrolite za normalan protok nervnih impulsa i mišićne kontrakcije.

Pir osigurava i rezerve minerala u tijelu te regulira kiselost organizma.

Sadrži visokokvalitetne masti s visokovrijednim nezasićenim masnim kiselinama kao i vitamine topljive u mastima A, E i D.

Pir obiluje i vitaminima topljivim u vodi B1, B2, B6 koji u crijevima služe za sintezu ostalih životno važnih tvari kao što je folna kiselina.

U piru nalazimo rodanid ili tiocijanat koji prirodno potiču protuupalna, imunostimulirajuća, antialergijska i tumor-inhibirajuća svojstva organizma.

Pir je jedina žitarica bez imalo toksina i gljivica iz okoliša.

Dobrobiti koje donosi pir

Brojne su ljekovite dobrobiti koje pir donosi za organizam:

1. Poboljšava imunitet

Pir jača imunološki sustav, pri čemu znatno pridonosi i njegovo protuupalno djelovanje zahvaljujući muko-polisaharidima, za koje je dokazano da pomažu krvi u obavljanju njenih funkcija jačajući imunološki sustav.

Bogatstvo vitamina i minerala poboljšava imunitet - osobito

bakar, cink, mangan i željezo.

Pir sadrži protuupalne tvari poput složenih ugljikohidrata, polisaharida i vrijednih aminokiselina.

Rodanoid ili tiocijanat u piru jačaju staničnu membranu, tako da kancerogene tvari i virusi više ne mogu prodrijeti u stanicu zbog toga je koristan u prevenciji zloćudnih bolesti.

Preporučuje se u prehrani sportaša.

2. Regulira rad probave

Pir ima povoljan utjecaj na probavu na taj način što poboljšava rad crijeva i općenito dobro djeluje na probavni sustav. Netopiva vlakna povoljno djeluju na peristaltiku crijeva. Topiva vlakna služe kao hrana korisnoj crijevnoj mikroflori, poboljšavaju razgradnju glutena i apsorpciju nutrijenata, time se sprječavaju mnogobrojne probavne poteškoće poput nadutosti, vjetrova, proljeva, zatvora.

3. Smanjuje rizik od dijabetesa

Pir smanjuje opasnost od nastanka dijabetesa pošto cjelovita zrna pira zbog složenih ugljikohidrata i vlakana imaju niži glikemijski indeks.

Glukoza se puno sporije oslobađa u krvotok, pa tako regulira razinu šećera u krvi. Niži glikemijski indeks sprečava inzulinsku rezistenciju i

nastanak dijabetesa.

Povoljno djeluje i na zdravlje srčano-krvožilnog sustava jer se smatra da su mnoge bolesti tog sustava povezane upravo s inzulinskom rezistencijom.

4. Pomaže pri mršavljenju

Integralni pir zbog vlakana daje osjećaj dulje sitosti, a glukoza postupno ulazi u krvotok i ne uzrokuje naglo povećanje razine šećera u krvi. Dobra je zamjena za namirnice višeg glikemijskog indeksa (pšenica, griz, proizvodi od bijelog brašna, krumpir, riža). Složeni ugljikohidrati, kao i aminokiseline i vitamini B kompleksa pozitivno djeluju na živčani sustav i ublažavaju stres koji je česti okidač prejedanja i debljanja. Pir je vrlo zasitan i upravo to optimalno vrijeme sitosti je vrlo važno

Pir sadrži uravnotežen spoj masti, a u kombinaciji s izvrsnim sadržajem vlakana ta ravnoteža doprinosi smanjenju i kontroli kolesterola.

5. Daje snagu i energiju

Pir povećava energiju, regulira metabolizam i uravnotežuje rad hormona. Energija se povećava zbog složenih ugljikohidrata koji se sporije razgrađuju. Time razina šećera u krvi i energije ostaje ujednačena dulje vremena.

Ljudi koji su prehranu bazirali na piru, osjetili su značajno povećanje učinkovitosti i koncentracije. Kao posljedica visokog sadržaja nezasićenih masnih kiselina u piru, aktiviraju se lipidi potrebni za regeneraciju živčanih mijelinskih vlakana.

Prema nekim istraživanjima, pir ima pozitivno djelovanje na mozak (Alzheimerova bolest, demencija...)

6. Čuva zdravlje kosti i zubi

Iako pir ne sadrži puno kalcija, u njemu ima mnogo fosfora i magnezija koji su neophodni za ugradnju kalcija u kosti. U kombinaciji s namirnicama koje sadrže veće količine kalcija (mliječni proizvodi, orašasti plodovi), pir može spriječiti nastanak osteoporoze i propadanja zubi. Mukopolisaharidi, bakar, cink i magnezij iz pira također povoljno utječu na kosti i zglobove te na reumatske tegobe.

7. Njeguje kožu i kosu

Pir je odlično sredstvo za njegu slabe kose koju jača i hrani. Sadrži aminokiselinu prolin koja je važna za stvaranje kolagena koji je neophodan za zdravlje kože i drugih tkiva u organizmu. Pir povoljno djeluje na obnovu stanica u tkivima. Vitamini B kompleksa, bakar i cink iz pira pridonose ljepoti kose, dok željezo jača korijen kose i sprečava njezino ispadanje.

8. Pir u službi ljepote

Pripravci od pira se od davnina koriste i izvana - kao prirodno sredstvo za njegu problematične kože. Mogu pomoći kod alergija, dermatitisa i osipa. Pomažu obnoviti epitel kože te hrane stanice i zatežu bore.

9. Smanjuje simptome stresa i tjeskobe

Zbog značajnog udjela vitamina B1, pir može biti tvoj saveznik u razdoblju povećanog stresa i umora jer povoljno djeluje na zdravlje živčanog sustava te može smanjiti napetost i tjeskobu.

Svojstva pirova brašna

Posljednjih godina sve više raste potražnja za najvažnijim proizvodom od pira – pirovim brašnom. Pirovo brašno se smatra daleko zdravijim i hranjivijim od brašna pšenice i ostalih modernih i modificiranih žitarica. Ima blagi okus i sadrži velike količine vlakana topivih u vodi koja blagotvorno djeluju na probavu. Proizvodi pripremljeni od ovog brašna lakše su probavljivi te se kao takvi posebno preporučuju za starije osobe, djecu i bolesnike. Ipak, važno je naglasiti da pirovo brašno nije bezglutenska namirnica – ono sadrži gluten, ali u puno manjoj količini od pšeničnog brašna. Usto, gluten iz pirova brašna ima sasvim druga svojstva od pšeničnog glutena – lakše je probavljiv, ne uzrokuje probavne tegobe niti alergijske reakcije. Zato ga u većini slučajeva odlično podnose osobe osjetljive na pšenično brašno.

Istraživači su došli do spoznaje da ovo brašno sadrži veće količine određenih minerala od pšeničnog brašna. Bogat je i vitaminima od kojih se posebno ističu vitamini A i C, vitamini B grupe. Pirovo brašno ima manje kalorija od pšeničnog, a više proteina i nezasićenih masti

Zaključak:

Zbog svog sastava i nutritivnih vrijednosti pir se sve više koristi u prehrani ali ne kao zdrava namirnica već se sve više koristi kao lijek:

- protiv anemije i migrene
- za crijevna i želučana oboljenja
- za oporavak organizma
- za rješavanje kožnih i alergijskih osipa
- za borbu s neurodermitisom
- za reumatska oboljenja
- za povišeni kolesterol

Preporuča se pir uvrstiti u prehranu zbog niza pozitivnih učinaka koje će on imati na vaše zdravlje, ali i zbog njegovog nutritivnog bogatstva koje ga posebno ističe među žitaricama.

Literatura:

- www.agroklub.com
- www.prirodaidrustvo.hr
- www.biobio.hr
- www.zivotistil.rtl.hr
- www.jabuka.tv
- www.zdravakrava.24sata.hr
- www.ordinacija.vecernji.hr
- www.krenizdravo.rtl.hr

RECEPTI:

KRUH OD PIRA

Sastojci

- 500 g pirovog brašna
- 1 žlica kvasca
- 1 žlica meda
- 1 žlica soli
- 300 ml vode
- 1 žlica ulja

Priprema:

U velikoj zdjeli pomiješajte brašno, kvasac, sol i med. Dodajte vodu pa kada smjesa bude čvrsta, dodajte ulje te rukama zamijesite tijesto. Ostavite tijesto da odstoji u pokrivenoj posudi dva sata kako bi se tijesto diglo. Opet mijesite tijesto, oblikujte ga i stavite u posudu i ostavite da se diže još oko pola sata. U prethodno zagrijanu pećnicu na 200 stupnjeva stavite peći 40-45 minuta.

PIROVA KAŠA ZA DORUČAK

Sastojci:

- 200 ml zobenog ili drugog malomasnog mlijeka
- 75 g pirovih pahuljica
- 2 žlice sušenog voća (brusnice, groždice, po izboru)
- 1/3 čajne žličice ekstrakta vanilije
- šaka orašastih plodova (orah, badem, po izboru)
- 2-3 svježe jagode (ili neko drugo sezonske voće)

Priprema:

U zagrijano mlijeko ubacite ekstrakt vanilije i pir i miješajte dok se kuha 4-5 minuta. Dodajte sušeno voće i ostavite na izvoru topline još par minuta dok se kaša ne omekša. Po potrebi (ovisno kakvu gustoću želite) na kraju dodajte još malo mlijeka i promiješajte. Istresite u zdjelicu i dodajte usitnjene orašaste plodove i na sitno narezano svježe voće.

PIROVI MUFFINI S JABUKOM I CIMETOM

Sastojci:

- 1 šalica zobenog brašna
- 1/2 šalice pirovog brašna
- 1 šalica zobenog mlijeka
- 2 žlice meda
- 2 žlice kokosovog maslaca
- 1 naribana jabuka
- prstohvat soli
- 1 čajna žličica praška za pecivo
- 1 čajna žličica cimeta

Priprema:

Pomiješajte u posudi zobeno i pirovo brašno, sol, prašak za pecivo i cimet. U drugoj posudi promiješajte zobeno mlijeko, med, kokosovo ulje i ribanu jabuku. Pomiješajte jedno s drugim nježno miješajući.

Pećnicu zagrijte na 180 stupnjeva. U kalupe za muffine izlijte smjesu i stavite da se peče. Nakon 30 minuta, vaši muffini su gotovi!

SEPTEMBER 19-22, 2019

23. ZASJEDANJE GENERALNE KONFERENCIJE

U gradu Itu, Brazil, u kampu naše Zajednice, 4. rujna, započelo je 23. zasjedanje Generalne konferencije RPASD-a pod naslovom „Da svi jedno budu.“ Rad je započet izvještajima i predajom funkcija dosadašnjih službenika GK, a zatim su izabrani privremeni odbori: za doktrinu, pravilnik, financije i imenovanja koji će razmatrati pitanja iz svoje nadležnosti i voditi postupak izbora novih službenika GK.

Iz izvještaja tajnika raznih odjela GK steklo se uvid u stanje, spoznale pozitivne ili negativne promjene i pojave. Posebno raduju izvještaji o mnoštvu novokrštenih članova u

Africi Aziji i Južnoj Americi gdje se s pravom može zaključiti da je „žetva velika, a radnika je malo.“
-Luka 10,2.

Svaka regija i područje ima svoje specifičnosti i potrebe pa su prema tome i planovi rada i razvoja osmišljeni. Posebno je razmatrano stanje u novim misijama a zacrtani su planovi kako bi se dosegla područja gdje vijest reformacije još nije došla.

Zasjedanje završava 18. rujna a od 19.-22. rujna održat će se opći duhovni sabor u gradu Sumare na kojem s očekuje nekoliko tisuća vjernika.

Poruka našeg predstavnika iz HR

Zahvalan sam Bogu što je sačuvao sve delegate na putu do mjesta gdje smo okupljeni na 23. zasjedanju Generalne konferencije. Preko dvije stotine delegata iz svih dijelova svijeta sudjeluje u redovitom izboru novih službenika GK. Do sada izabrano novo vodstvo, pokazuje značajne izmjene u samom vrhu GK. Mladi ljudi, koji su dobili nove dužnosti, trebat će uložiti mnogo napora kako bi vodili Božji narod u novom petogodišnjem periodu.

Budući da se nalazimo u ozbiljnom vremenu, svima nam je potrebno Božje vodstvo. Zato pozivam svu našu braću i sestre da se mole za Božju pomoć kako bi cjelokupno zasjedanje bilo uspješno završeno.

Vaš brat u Kristu,
Vjekoslav Vončina